

Revista oficial FC Barcelona
Juny - Juliol del 2014 · Núm. 69 · 4 €

L'arquitecte del nou Barça

Luis Enrique torna al club blaugrana com a entrenador del primer equip

La remodelació del millor Barça

Aquests darrers anys, els barcelonistes hem gaudit del millor Barça de la història. Una època extraordinària en què han coincidit dos factors. D'una banda, un nivell d'excel·lència únic, tant pel que fa al joc com als títols. I, de l'altra, un cicle d'èxits d'una durada insòlita al futbol mundial.

La temporada 2013/14 s'ha tancat amb la consecució de la Supercopa d'Espanya, el subcampionat de Lliga i Copa i els quarts de final de la Champions. Un botí gens satisfactori, en el marc d'una temporada molt agitada, tant dins com fora dels terrenys de joc. Recordem l'arribada de Tata Martino un cop iniciada la pretemporada, el relleu presidencial, els assumptes judicials vinculats a Messi i Neymar, la sanció de la FIFA i el darrer cop, el més colpidor, la mort de Tito Vilanova. Esdeveniments que han tornat a posar a prova la fortalesa del FC Barcelona com a institució.

Amb la finalització de la temporada ha acabat la seva trajectòria al Club Tata Martino, que es va acomiadar just després del partit davant l'Atlètic de Madrid, després d'un acord amistós amb l'Entitat. També ha estat la darrera temporada de Carles Puyol i Víctor Valdés, dos emblemes de l'etapa més exitosa de la nostra història. El de la Pobla seguirà lligat al Club, com a adjunt a la direcció esportiva, una decisió que enforteix l'Entitat, que seguirà comptant amb l'aportació i l'experiència d'un dels seus referents.

La reacció del Club al resultat de la temporada no s'ha fet esperar i la contractació de Luis Enrique com a nou entrenador del primer equip suposa l'inici d'una nova etapa a Can Barça. El retorn del tècnic asturià, després de les seves etapes a Roma i Vigo, va ser aprovat per la Junta Directiva a proposta del director esportiu Andoni Zubizarreta. Es tracta d'un perfil que s'adapta perfectament a *l'estil Barça* i que engega la remodelació de l'equip anunciada pel president Josep Maria Bartomeu unes setmanes abans d'acabar la competició.

A hores d'ara ja s'ha concretat l'arribada de Ter Stegen, un jove però experimentat porter alemany, el retorn de dos joves valors al planter, Rafinha i Deulofeu, després d'haver completat la seva formació amb les seves cessions al Celta i a l'Everton, i l'ascens de Jordi Masip, el porter del filial.

AQUESTA TEMPORADA S'HA POSAT A PROVA LA FORTALESA DEL FC BARCELONA COM A INSTITUCIÓ

Més enllà de les incorporacions, dos pilars de l'estructura esportiva han reforçat la seva vinculació amb el Club. Primer va ser Leo Messi, que abans d'incorporar-se a la selecció argentina per disputar el Mundial va signar l'adequació del seu contracte a la realitat del futbol, i que serà blaugrana, com a mínim, fins a l'any 2018. I pocs dies després va ser Gerard Piqué qui va ampliar el seu contracte fins a l'any 2019.

Són dates de mercat futbolístic. Torn de sortides i arribades. Unes, amb tot el respecte i reconeixement. Les altres, amb la màxima il·lusió per tot el que poden aportar, ja que formen part de la remodelació del millor Barça de la història.

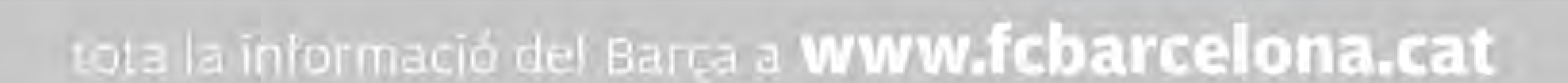

JUNY - JULIOL DEL 2014
EDITA Departament de Comunicació FC Barcelona
Av. d'Arístides Maillol, s/n, 08028 Barcelona **T** 902 18 99 00 **F** 93 411 22 19. revista@fcbarcelona.cat
DIRECTOR DE COMUNICACIÓ Albert Montagut
CAP DE PREMSA Toni Ruiz

DIRECTORA Ketty Calatayud **SUBDIRECTOR** David Saura **REDACTORS** Roger Bogunyà, Oriol Bonsoms, Pau Campaña, Xavier Catalán, Jordi Clos, Xavier Guarte, Jan Lustig, Jaume Marcet, Míriam Nadal, Francesc Orenes, Marc Parramon, Carles Puyol, Aleix Santacana, Carles Santacana, Sandra Sarmiento, Anna Segura, Manel Tomàs i Víctor Valdés **ESTUDIANT EN PRÀCTIQUES** Robert Güell **REVISIÓ LINGÜÍSTICA** Lourdes Julià i Marina Àlamo **ASSESSORAMENT HISTÒRIC** Carles Santacana **ART I DISSENY** Anna Prats **COMPAGINACIÓ I MAQUETACIÓ** Albert Violant **INFOGRAFIA** Sonia Almodóvar **FOTO PORTADA** Miguel Ruiz **FOTOGRAFIA** Centre de Documentació i Estudis FCB, Miguel Ruiz (FCB), Germán Parga (FCB), Víctor Salgado (FCB), Àlex Caparrós, Arxiu Seguí (FCB), Arxiu FCB. **PUBLICITAT** FC Barcelona Departament Comercial i de Màrqueting **F** 93 496 36 72 **IMPRESSIÓ** Rotocayfo **TIRATGE** 130.250 exemplars **DIPÒSIT LEGAL** B-40053-02 **PAPER** Estucat mat ecològic lliure de clor de 70 g.

tota la informació del Barça a www.fcbarcelona.cat

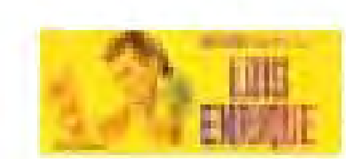

Som-hi!

Aquesta imatge és l'escenificació de la nova etapa que s'obre al capdavant del projecte esportiu que ha de portar el Barça de nou al camí de l'excel·lència. El president Josep Maria Bartomeu, el vicepresident esportiu Jordi Mestre, el director esportiu Andoni Zubizarreta i el nou entrenador, Luis Enrique Martínez, uneixen les seves mans com a mostra que la unió ha de fer la força. Ho va dir instants després el mateix tècnic asturià durant l'acte de la seva presentació: "L'objectiu és global i tots junts som molt més forts".

F Miguel Ruiz - FCB

L'ideari de Luis Enrique

Luis Enrique Martínez ha tornat per afrontar el repte més important en la seva carrera com a entrenador del primer equip. Aquesta serà la seva tercera etapa al Barça després del seu pas com a jugador i anys després com a tècnic del filial. Compromís, exigència, treball, caràcter i coneixement del model i del Club són algunes de les seves cartes guanyadores

Ketty Calatayud

El seu ha estat un retorn esperat i celebrat, perquè ha viscut una història d'amor al Barça des que hi va arribar com a jugador procedent del Reial Madrid. Ningú dubta que Luis Enrique posarà tot el que s'ha de posar per aconseguir construir un nou Barça d'èxit. Ningú ho dubta, perquè l'asturià mai abaixa els braços, mai es rendeix. Ho demostra contínuament en els reptes personals que es traça com a esportista: ho va demostrar com a professional del futbol i ho va referendar a la banqueta del Barça B, on va portar el filial blaugrana a consumar la seva millor temporada a Segona Divisió en finalitzar tercer i amb un rècord històric de punts.

La història recordarà que Luis Enrique va ser presentat un 21 de maig del 2014. El 21 ha estat el número que el va acompanyar sempre com a jugador. Pot ser un bon auguri.

Aquell 21 de maig va començar més aviat ennuvolat, però com ell mateix va reconèixer en la seva presentació, Luis Enrique va sortir de casa veient un sol que era el reflex de la felicitat que sentia en saber que viuria el seu primer dia com a entrenador del Barça. De les seves paraules ja com a tècnic blaugrana, i

F Miguel Ruiz - FCB

Luis Enrique ja va escollir el seu seient de la banqueta del Barça, el tercer començant per l'esquerra. El tècnic va mostrar-se molt feliç de poder entrenar el club que va defensar com a jugador i capità.

L'asturià, en el moment de signar el seu contracte, acompanyat del president Bartomeu i el vicepresident esportiu, Jordi Mestre. A sota, va poder apreciar els detalls de la nova samarreta de la temporada 2014/15.

recuperant algunes de les seves respostes durant la presentació i en l'entrevista exclusiva que va a concedir a Barça TV quan va acabar la seva etapa al filial blaugrana, se'n pot extreure l'ideari futbolístic de Luis Enrique.

1. El repte

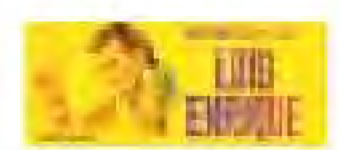
Quan era entrenador del Barça B i li preguntaven si pensava que algun dia entrenaria el primer equip, ell sempre responia que mai s'ho havia proposat com un objectiu. "És una cosa tan maca i tan difícil que, segons la meva manera de veure-ho, és massa complex. Prefereixo anar pas a pas. És cert que quan vaig marxar del Barça B el Club em va dir que tindria les portes obertes per tornar, però jo ho entenia més com un reconeixement, no com quelcom realista. En el meu cas ha estat maco no plantejar-m'ho perquè les coses arriben perquè han d'arribar. He treballat molt per fer bones coses en altres equips i al final, sense buscar-ho, aparec aquí un altre cop. Crec que m'ha afavorit no plantejar-me grans fites perquè el més normal és que no es compleixin, i la meva idea sempre ha estat viure el present". Després del seu pas per la Roma i el Celta, li ha arribat el moment. El destí estava escrit. "És un dia molt il·lusionant i especial. Comencem a construir un nou Barça. El repte no m'espanta, és un dels dies més feliços de la meva vida". "Sóc conscient de la dificultat del projecte, però vull tornar a sentir l'himne del Barça a l'Estadi i posar-me a treballar".

2. El Barça que vol

El nou tècnic blaugrana té les idees molt clares i sap perfectament com ha de ser el nou Barça que ha de construir: "El meu equip jugarà a l'atac. Jugarà un futbol atractiu, el que ha enganxat milions de persones a tot el món. Tenir la pilota, i si pot ser a camp contrari, és la millor manera de defensar". Luis Enrique deia fa tres anys, després de la seva etapa al filial, el següent: "Interpreto el futbol des d'una idea molt clara d'atacar, de ser ofensius, de fer mal, de defensar molt lluny de la porteria, de tenir la pilota, de si puc marcar cinc gols no en marco quatre, i que em

"TINC UN ROMANÇ AMB BARCELONA I CATALUNYA"

Durant la seva darrera roda de premsa com a entrenador del Barça B, Luis Enrique va explicar que la seva relació amb Barcelona i Catalunya és molt especial. "Tinc un romanç amb Barcelona i Catalunya des de l'any 96, que vaig arribar aquí. Primer com a jugador, després em vaig casar aquí i els meus fills són catalans. És com Gijón, és especial per a mi, tothom ho sap. Sóc asturià pels quatre costats, però tinc una relació amb Catalunya que no es pot explicar, i amb el Barça ni et dic. M'he sentit més que estimat i em sento estimat, a un nivell que a vegades un s'arriba a plantejar a què és degut, i només puc agrair-ho. De fet, fa molts anys que visc aquí a Catalunya i seguiré vivint-hi si Déu vol molts anys més".

facin com menys gols millor. Aquesta és la meva idea, similar al futbol que es juga en el Barça, afortunadament".

3. L'entrenador

Luis Enrique ha deixat molt clar el que ha de ser un entrenador i quin ha de ser el seu paper en un vestidor: "Un entrenador és un líder, ha de demostrar el coneixement a l'hora de gestionar un grup, amb els egos, la motivació. Em veig capaç d'aportar coses positives a l'equip. Crec que puc i aquest és el meu repte". L'asturià assegura que el seu gran objectiu com a tècnic és "guanyar" i se sent preparat. La seva experiència anterior com a jugador i entrenador del filial li dóna un bagatge molt important. "Crec que m'ajuda bastant, perquè a més els jugadors veuen que qui els dirigeix ha estat en la seva mateixa situació. A mi particularment m'ajuda, perquè conec la casa". "He crescut molt com a entrenador, m'he pogut formar en un sistema i una metodologia de joc que conec a la perfecció; un model molt definit i que triomfa a tot el món".

4. Compromís col·lectiu

"Això és futbol i no hi pot haver un jugador que tingui un objectiu personal que superi el del grup. Un equip que té un objectiu, lluita per alguna cosa. Un equip que no té un objectiu, perd la seva força". L'asturià considera que els objectius sempre han de ser comuns, i que el jugador ha d'assumir que forma part d'un equip i que sol no podrà assolir els objectius. "Un jugador imprescindible comença a ser-ho quan no només suma amb el seu rendiment, sinó que fa sumar a qui té al costat. Això és el que fa Puyol, que a les seves característiques com a jugador, incorpora un lideratge que és clau".

5. Exigència

Luis Enrique te un altíssim grau d'exigència amb si mateix i amb els jugadors que té a l'equip. "L'exigència al Barça sempre és màxima. Afronto aquest repte encantat i amb responsabilitat. Sé que lluitar pels títols afegeix pressió, però beneïda pressió", assegura. "Sóc molt exigent. No accepto que un jugador no sigui ambiciós.

F Miguel Ruiz - FCB

Luis Enrique va reconèixer aquesta composició que es conserva al vestidor del primer equip.

JUAN CARLOS UNZUÉ Segon entrenador

ROBERT MORENO Analista

JOAQUÍN VALDÉS Psicòleg

RAFAEL POL Preparador físic

F Miguel Ruiz - FCB

Luis Enrique s'ha rodejat d'un equip de col·laboradors de la seva total confiança.

AIXÍ EL VEUEN ELS SEUS COL·LABORADORS

Luis Enrique és un home fidel i un entrenador que confia cegament en els seus col·laboradors. Li agrada rodejar-se de la gent de la seva confiança, com Juan Carlos Unzué, el seu segon al Celta; Joan Barbarà, a qui va tenir d'ajudant al Barça B i que ara recupera com a tercer entrenador; Rafael Pol, preparador físic; Robert Moreno, el cap dels *scoutings*, i Joaquín Valdés, psicòleg que també va treballar amb ell al filial blaugrana. "Amb ell es treballa fenomenal, però se li ha de seguir el ritme i és un ritme que no pots baixar de la moto perquè et quedes enrere", explicava Valdés en una entrevista a Barça TV. "Luis Enrique és un líder, una persona que arrossega, que apassiona, comunica, que es preocupa de tot el que afecta els jugadors i el seu cos tècnic, fet que contribueix a crear sensació d'equip. Ha espremut cadascun dels components del seu equip de treball". Joan Barbarà, per la seva part, el defineix així: "Luis Enrique és passió, el que era com a jugador. És un gran comunicador. En les xerrades arriba al jugador. El Luis és súper, supercompetitiu".

No accepto que un jugador no doni el màxim perquè s'està enganyant a si mateix". Quan se li pregunta si utilitzarà la 'mà dura', respon: "Mà dura? No sé què enteneu per mà dura. Jo sempre positiu, sempre positiu. Vull ajudar els jugadors perquè necessitem fer una feina global dins del camp. El jugador té una percepció individual i el meu objectiu serà transmetre'ls una mentalitat col·lectiva. Necessitem comunicació i anar de la mà. Seré exigent en la feina". Això sí, Luis Enrique adverteix que la confiança del jugador se l'ha de guanyar. "S'han de trencar molts tòpics. No em val que el jugador digui que necessita confiança. La confiança se l'ha de guanyar el jugador".

6. El treball diari

Aquesta confiança es guanya amb el treball diari. El tècnic blaugrana és dels que pensen que un futbolista juga com s'entrena, per això dóna una gran importància al treball del jugador durant la setmana. "Nosaltres valorem molt com s'entrena un jugador. Jo he fet alineacions i he tret jugadors el dissabte". Luis Enrique, des de la seva experiència com a jugador, considera que "el més bonic és gaudir dels entrenaments i d'aquesta professió tan bonica traient-ne profit cada dia. Els exigiré molta gana, m'ho hauran de demostrar cada dia. Els entrenaments han de tenir intensitat. No tinc dubte que n'hi haurà. El jugador necessita entrenar-se bé per competir".

7. La plantilla

Luis Enrique no ha donat gaires detalls sobre els seus plans per reforçar la plantilla. Prefereix treballar en silenci braç a braç amb el director esportiu, Andoni Zubizarreta. L'asturià ha comentat que "intentarem reforçar-nos en totes les línies de la millor manera per ser el màxim de competitius i fer un equip que il·lusioni a tots". Des del primer moment ha deixat clar que la plantilla tindrà entrades i sortides. "Hi haurà canvis, es tocaran posicions i intentarem reforçar-nos de la millor manera possible. Un any al Barça no és un any qualsevol. Si no estàs al nivell, cal canviar. Es

Miguel Ruiz - FCB

El tècnic blaugrana, durant la seva presentació.

reforçaran totes les línies i com millors siguin els jugadors, millor per a tothom". El primer fitxatge, el porter Marc-André ter Stegen.

8. Messi

Luis Enrique tindrà la gran oportunitat com a entrenador de tenir a les seves ordres un jugador molt especial. "Estic encantat de tenir Leo Messi, el millor jugador del món, a la plantilla. És un fet que em motiva molt. Veig que el Club pensa el mateix i Messi està encantat de seguir aquí. Ell ha dit que vol seguir aquí fins que es retiri. Hi ha un nexe entre les tres parts", ha declarat. Sobre el rendiment del '10' culer, que va signar un nou contracte abans de viatjar a l'Argentina per incorporar-se a la seva selecció, assegura: "El rendiment de Messi no ha estat tan increïble com en altres temporades anteriors, però segueix tenint nivell de número 1. Com que estem acostumats que marqui 700.000 gols, quan en marca 100.000 sembla que no estigui bé. Aporta molt més que gols. És necessari i imprescindible per al grup. Espero que amb mi trobi la seva millor versió".

9. El paper de Xavi

Durant la seva presentació, Luis Enrique va ser preguntat per alguns noms propis de l'actual plantilla, però no va voler donar excessius detalls. De Xavi, va comentar: "El conec. És un amic i un excompany. Podria parlar meravelles d'ell i d'altres excompanys. Haurem d'asseure'ns amb ell, parlar i valorar. Cal esperar que passi el Mundial per veure per on van els trets". En la mateixa línia, es va referir a Mascherano, "un exemple del que pot ser un capità", o a Cesc o Neymar. Luis Enrique ha preferit guardar silenci sobre cadascun dels casos, així com de possibles incorporacions: "Valorarem si cal fitxar un 9".

10. Els joves del planter

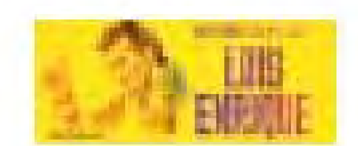
El fet d'haver entrenat el filial del Barça durant tres temporades fa preveure que serà un entrenador que tindrà molt presents els joves. De moment, ja ha recuperat Rafinha i Deulofeu, els quals va tenir al Barça B. "Són dues incorporacions de la plantilla del primer equip que han de lluitar amb l'objectiu de voler estar en la primera alineació titular, en la segona, en la tercera... Les places a la plantilla del Barça no estan garantides, es guanyen". Això ho deixa molt clar. La seva exigència es multiplica quan es tracta dels joves: "Estaré encantat de donar oportunitats als jugadors del filial. M'encanta buscar el suport dels joves. A ells els exigeixo la gana i l'ambició desmesurada per vestir els colors. S'ha de notar en cada entrenament qui no ha tingut oportunitats. S'ho han de guanyar, he de notar la seva fam, la seva ambició".

Luis Enrique va visitar el vestidor del primer equip acompanyat de Zubizarreta.

ELS ENTRENAMENTS COMENCEN EL 14 DE JULIOL

El Barça de Luis Enrique comença a caminar el dilluns 14 de juliol, data en què estan citats els jugadors per començar els entrenaments de pretemporada a la Ciutat Esportiva. Durant la primera jornada els futbolistes passaran les pertinents proves físiques i mèdiques i establiran el primer contacte amb el nou *staff* tècnic. Els jugadors que disputin el Mundial s'hi incorporaran de manera progressiva, a mesura que acabin la seva participació i un cop tornin de les seves vacances.

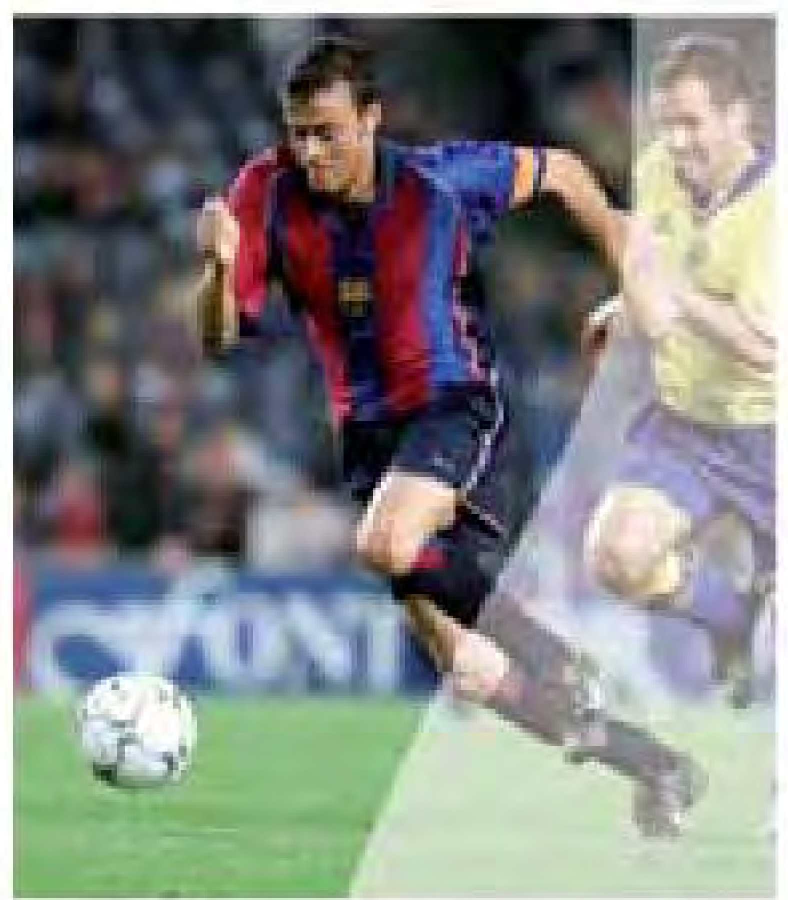

Un líder amb carisma, caràcter i gol

Luis Enrique (Gijón, 1970) va arribar al FC Barcelona a l'estiu del 1996 amb la carta de llibertat, després d'haver jugat al Reial Madrid durant cinc temporades

F Arxiu FCB

Manel Tomàs

Luis Enrique Martínez va pronunciar una frase que ha passat a la història en l'ideari barcelonista. "Em veig en cromos i en la televisió i em sento estrany de blanc. Crec que el blaugrana m'escau bastant més". L'asturià va passar cinc temporades al Reial Madrid, però el seu passat blanc queda en la seva memòria futbolística com un record difuminat totalment superat per la seva trajectòria al FC Barcelona, on va deixar un record inesborrable.

La seva ràpida adaptació al Club el va convertir en un dels jugadors més carismàtics de la història del FC Barcelona. Pels seus dots de lideratge i de compromís, pel seu caràcter inconformista i guanyador, pels seus gols amb ànima. Luis Enrique va ser un dels capitans de l'equip. Va heretar el braçal de Sergi Barjuan i, al seu torn, el va cedir al seu íntim amic Carles Puyol quan es va retirar. "Gràcies per cuidar tan bé el braçal de capità", va dir Luis Enrique al de la Pobla en el vídeo del seu comiat el mes passat.

La polivalència era la seva millor virtut, la característica que millor definia el seu joc, que tenia també moltes altres qualitats. Normalment, jugava com a enllaç de l'home gol de l'equip, encara que també podia ocupar la posició d'interior en ambdues bandes. Treballador infatigable i dotat d'una notable capacitat golejadora, especialment en les arribades des del darrere, mai tirava la tovallola davant les situacions complicades. Sempre animava els seus companys i era un dels puntals de la plantilla, tant a la gespa com dintre del vestidor. El seu caràcter i l'ímpetu amb el qual disputava cada pilota van fer del jugador asturià una referència per als aficionats.

LUIS ENRIQUE ERA UN JUGADOR POLIVALENT I UN GRAN TREBALLADOR

L'any 2004 va penjar les botes quan encara vestia la samarreta blaugrana. Des del juny del 2008 fins al juny del 2011, Luis Enrique va ser tècnic del Barça B.

LUIS ENRIQUE JUGADOR

8/05/70 Gijón

TRAJECTÒRIA COM A JUGADOR

Sporting de Gijón 1989-91

Reial Madrid 1991-96

FC Barcelona 1996-04

300 PARTITS JUGATS

Lliga, Champions, Copa del Rei, UEFA, Recopa, Supercopa d'Europa, Supercopa d'Espanya

109 GOLS MARCATS

Lliga, Champions, Copa del Rei, UEFA, Recopa, Supercopa d'Europa, Supercopa d'Espanya

TÍTOLS

2 Lliga

2 Copa del Rei

1 Recopa

1 Supercopa d'Espanya

1 Supercopa d'Europa

DORSAL

21

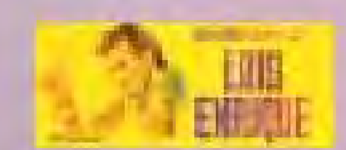
1994 1998 2002

COMPANY DE VESTIDOR DE XAVI I INIESTA

Luis Enrique és un vell conegut de molts dels integrants de la plantilla del primer equip. Tal com li va passar a Guardiola, l'asturià va coincidir com a company de vestidor amb Xavi (del 1998 al 2004) i amb Iniesta (del 2002 al 2004), i posteriorment va tenir molts d'aquests jugadors com a entrenador del filial. A Montoya el va dirigir del 2009 al 2011 i el va fer jugar en 53 partits de Lliga. Bartra, en el mateix període, en va jugar 52, Dos Santos, 51; i Sergi Roberto, 39. Amb Sergio Busquets només va coincidir a l'inici del curs 2008/09 i va jugar dos partits abans de pujar al primer equip amb Guardiola. A Rafinha el va tenir al Barça B i al Celta i a Deulofeu el va fer debutar en el filial.

F Arxiu FCB

Arxiu FCB

Del braçal a la banqueta

Nogués, Samitier, Kubala, César, Rifé, Cruyff i Guardiola són els altres capitans que van acabar dirigint el primer equip culer

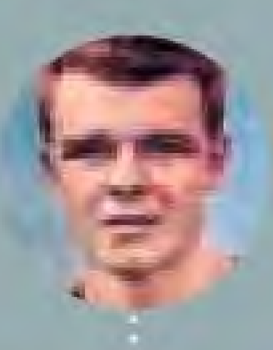
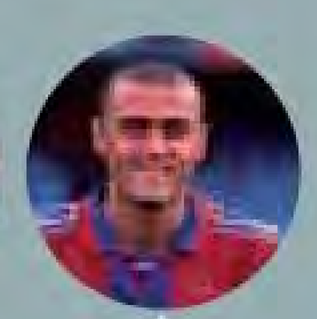
Roger Bogunyà

De liderar una plantilla com a jugador a fer-ho des de la banqueta. Luis Enrique serà el vuitè entrenador de la història del FC Barcelona que, abans de convertir-se en el tècnic del primer equip, havia estat capità en la seva etapa de jugador. L'asturià, futbolista culer entre el 1996 i el 2004, s'uneix d'aquesta manera a un grup selecte dins del barcelonisme: José Nogués, Josep Samitier, Ladislau Kubala, César Rodríguez, Joaquim Rifé, Johan Cruyff i Josep Guardiola. Kubala és l'únic de tots que va ser entrenador del Barça en dues èpoques diferents.

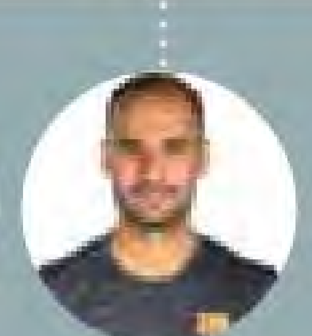
Si es fila més prim, el cas de Josep Guardiola és el més semblant al de Luis Enrique. El de Santpedor havia estat l'únic fins ara que havia estat capità i entrenador del Barça B abans d'asseure's a la banqueta del primer equip blaugrana. Josep Seguer, Laureano Ruiz i José Luis Romero també van dirigir el Barça B abans de fer el mateix amb el primer equip, però mai van ser capitans. A banda, hi ha un total de 15 entrenadors més que també van jugar al primer equip, però que mai van ser capitans ni van dirigir el filial blaugrana. Són Jack Greenwell (entrenador en dues etapes diferents), Romà Forns, Ferenc Platko (en dues etapes diferents), Josep Planas, Ramón Guzmán, Enrique Fernández, Ramon Llorens, Domènec Balmanyà, Lluís Miró, Josep Gonzalvo, Salvador Artigas, Lucien Müller, Carles Rexach, Toño de la Cruz i Tito Vilanova.

> ABANS NOMÉS GUARDIOLA HAVIA ESTAT JUGADOR, CAPITÀ I TÈCNIC DEL BARÇA B

ELS VUIT CAPITANS ENTRENADORS

	José Nogués	Josep Samitier	Ladislau Kubala	César Rodríguez	Joaquim Rifé	Johan Cruyff	Josep Guardiola	Luis Enrique
Jugador entre	1927-34	1919-32	1950-61	1942-55	1964-76	1973-78	1990-01	1996-04
Tècnic entre	1941/42	1944-47	1961-63 i 1980	1963/64	1979/80	1988-96	2008-12	2014-?

Arxiu FCB

Ascens i rècord al Mini

Luis Enrique va pujar el Barça B a Segona Divisió A el curs 2009/10 i en la primera temporada va aconseguir la màxima puntuació històrica a la categoria

Pau Campaña

Luis Enrique Martínez torna al Barça per fer-se càrrec de la banqueta del primer equip blaugrana tres anys després d'haver deixat la del Barça B. I és que l'asturià va dirigir el filial barcelonista entre el 2008 i el 2011 en una etapa plena d'èxit abans d'emprendre la seva particular aventura fora de l'entitat culer.

El nou tècnic blaugrana va aterrar al Miniestadi la temporada 2008/09, en la qual va acabar 5è a la classificació del grup III de la Segona Divisió B. L'any següent, amb una gran generació de futbolistes (Sergi Roberto, Marc Bartra, Martín Montoya, Jonathan Soriano, Thiago Alcántara, etc.), Luis Enrique va aconseguir l'ascens a la Segona Divisió A en superar en la fase d'ascens el Jaén i el Sant Andreu.

En la seva tercera temporada a la banqueta del Miniestadi, Luis Enrique va fer història en signar la millor puntuació que ha fet mai el filial a la categoria de plata del futbol espanyol. Amb 71 punts, el Barça B va acabar la temporada com a tercer classificat per darrere del Betis i el Rayo Vallecano, que van aconseguir l'ascens directe a Primera Divisió, i per davant, entre d'altres, del Granada, que també acabaria aconseguint l'ascens.

Roma i Vigo

Després del rècord amb el Barça B a Segona A, l'asturià va decidir provar sort fora del futbol espanyol i va fer el salt a una de les banquetes importants del futbol europeu. Luis Enrique es va fer càrrec de la direcció de l'AS Roma, un dels equips amb més palmarès del *calcio* i amb figures mundials com Totti, De Rossi i Osvaldo. A més, va tenir sota les seves ordres Bojan Krkic. La temporada a Roma es va saldar amb una setena posició a la Serie A, unes semifinals a la Coppa Italia i l'eliminació a l'Europa League.

Després d'una temporada sense entrenar, el nou tècnic blaugrana va acceptar l'oferta del Celta de Vigo i va tornar al futbol espanyol. A Balaídos, Luis Enrique ha completat una excel·lent temporada que li ha valgut l'arribada al Camp Nou. Amb el Celta ha tancat la temporada en una meritòria vuitena posició, a punt de classificar-se per disputar una competició europea. A Vigo, a més, ha dirigit Rafinha, cedit pel Barça, i Fontàs i Nolito, exblaugranes.

F Miguel Ruiz - FCB

Talent i personalitat sota pals

Marc-André ter Stegen, el primer fitxatge del Barça 2014/15, exercia de jugador de camp fins a la seva etapa juvenil. L'alemany és el porter amb més participació en el joc de tota la Bundesliga

F: Miguel Ruiz - FCB

Jan Lustig

Va ser una declaració poc sospitosa la que Marc-André ter Stegen va fer al setembre de 2011. El porter acabava de fer el salt com a porter del Borussia Mönchengladbach i encara no acumulava ni mig any d'experiència a la Bundesliga quan li van preguntar en una entrevista: "Quin club d'Europa el fascina?". La resposta de Ter Stegen va ser com una declaració d'amor: "Sens dubte, el FC Barcelona!"

És important conèixer aquest rerefons per valorar el que significa el fitxatge pel FC Barcelona per a aquest jove de 22 anys d'edat. Quan Ter Stegen en parla i diu que "és un somni que s'ha fet realitat" i quan diu que "no pensava en cap més opció, només volia jugar al FC Barcelona", les paraules li brollen del fons del cor perquè el seu gran desig, el seu somni, s'ha fet ara realitat.

Amb tot, la marxa cap a Espanya significa un punt d'inflexió important a la vida del jove jugador nacional. Fins ara, per a Ter Stegen tot ha transcorregut entre *Borussia* i *Mönchengladbach*. Mönchengladbach, una ciutat a l'oest d'Alemanya de 250.000 habitants, és on va néixer Marc-André ter Stegen. Al Borussia hi ha jugat durant 18 anys. Quan el 1996, amb només 4 anys, el seu avi el va inscriure al Borussia, ningú podia imaginar el porter de talent en què es convertiria, perquè en realitat Ter Stegen volia ser davanter. Fins al Juvenil D Ter Stegen exercia de jugador de camp, però quan el porter va faltar en un partit Ter Stegen el va substituir. Va ser aleshores quan va agradar tant com a porter substitut que el van convèncer per canviar de posició. "Mirant enrere, aquella va ser la millor decisió que he pres", recorda Ter Stegen.

La participació activa d'un jugador de camp encara la conserva. També com a porter en anys juvenils jugava un rol influent sobre el joc de l'equip, actuant com a lliure lluny de la porteria i demostrant tenir una gran seguretat -amb totes dues cames- per treure la pilota jugada des del darrere. Tots aquests elements caracteritzen fins avui el joc sota pals de Ter Stegen. "Sempre s'ha notat que Marc-André va ser un jugador de camp", explica l'entrenador de porters Uwe Kamps, que ha entrenat Ter Stegen amb el primer equip però també en els seus temps com a juvenil. "Té un increïble sentit per anticipar-se a les diferents situacions del joc, però aquesta és només una de les seves moltes qualitats".

> LLUNY DE DESCONCERTAR-LO, ELS ERRORS LI FAN TREURE EL MILLOR DE SI MATEIX

Perquè Ter Stegen no té un punt feble gaire marcat, segons l'opinió unànime dels experts en porters d'Alemanya. És ferm sota els pals, atura amb seguretat i en situacions d'un contra un és difícil de superar. Ter Stegen té un bon joc de peus i irradia una personalitat important com a porter.

Les estadístiques demostren com d'important ha estat Ter Stegen per al joc del Borussia. Des del seu debut a la Bundesliga el 10 d'abril del 2011 contra el Colònia (5-1), Ter Stegen ha acumulat 6.500 participacions en el joc, més de 60 per partit. A tall de comparació, el porter de la Bundesliga que el segueix pel que fa a accions totals durant el mateix període compta amb més de 1.000 participacions menys. "Ter Stegen és un dels millors porters del món. És molt bo amb els peus", va dir recentment l'exentrenador del Barça i actual entrenador del Bayern, Pep Guardiola. També Lucien Favre, entrenador del Borussia Mönchengladbach, va elogiar-lo: "Marc-André és un dels millors porters del món, tot i que encara és molt jove. El futur és seu".

Inevitablement, els porters joves també cometen errors al llarg del seu procés d'aprenentatge. L'error més gran va ser el gol

El porter alemany va mantenir la porteria a zero en 9 dels 34 partits jugats a l'última Bundesliga.

Víctor Salgado - FCB

Ter Stegen va conèixer el Camp Nou el 22 de maig. Serà blaugrana fins al 2019.

en pròpia porta vestint la samarreta de l'equip nacional d'Alemanya l'estiu passat contra els Estats Units, i el mateix error en el campionat contra el Braunschweig la temporada passada. De totes maneres, el que distingeix Ter Stegen és la seva fortalesa mental. Lluny de desconcertar-lo, els errors l'empenyen a treure el millor de si mateix. "Marc-André té una enorme força mental. El que es necessita com a porter", assegurava Uwe Kamps. I Ter Stegen va dir: "Mirant enrere, em sento content amb aquestes experiències. He vist que coses com aquestes no em treuen del meu camí i que a continuació sempre he seguit rendint. La manera com he afrontat això em fa ser positiu de cara al futur".

Talentós, treballador, disciplinat, ambiciós, segur de si mateix i autocrític -aquests mots apareixen sempre que els seus exentrenadors es refereixen a Marc-André ter Stegen. Ell, però, no és gaire amic de parlar de si mateix i els seus objectius. La seva vida privada la manté sota clau. "Intento mantenir separades la meva vida personal i laboral. És important per a mi", diu el seu lema. Així, només algunes vegades revela alguna cosa sobre la seva vida fora del futbol. Per exemple, que evita festes i discoteques i que es distreu més anant al cinema, jugant una mica amb la Playstation, o estudiant castellà. O que estrena guants nous de porter abans de gairebé tots els partits. Ter Stegen va fer una excepció just abans del Nadal del 2012. Llavors va començar a Facebook una cerca per trobar el seu gos Bali, atropellat per un cotxe. El gos, en estat de xoc, va sortir corrent després de l'accident. Centenars de fans del Borussia van posar-se a buscar Bali, i només un dia més tard l'animal havia tornat a casa amb Ter Stegen i la seva xicota, Daniela, que ha acompanyat el porter a Barcelona. Tot i que Ter Stegen prefereix semblar seriós i reservat per als desconeguts, és un jove simpàtic amb un gran sentit de l'humor, que gaudia del més alt reconeixement també dins de l'equip del Borussia. No en va, Lucien Favre va declarar: "Perdem un jugador molt important per a l'equip, no només com a porter, sinó també com a persona".

EVITA FESTES I DISCOTEQUES I PREFEREIX EL CINEMA O JUGAR A LA PLAYSTATION

Jan Lustig
Periodista de la revista *Kicker*, segueix l'actualitat del Borussia Mönchengladbach a Alemanya.

Borussia Mönchengladbach

El retorn del prodigi de la Masia

Gerard Deulofeu tindrà l'oportunitat de triomfar al primer equip del Barça després de fer-ho a les categories inferiors i d'haver madurat en un any cedit a l'Everton

Jaume Marcet

Riudarenes és un poble de la Selva de poc més de 2.000 habitants. Fra Mateu o el pintor Iu Miquel són alguns dels personatges més emblemàtics d'una localitat que ara vibra amb les aventures futbolístiques de Gerard Deulofeu. Geri és l'orgull del poble des de fa

Arxiu FCB

Deulofeu la temporada 2008/09 quan era cadet.

més d'una dècada, quan va marxar a la Masia per polir el seu enorme potencial futbolístic.

Amb només 4 anys, Deulofeu ja jugava al Riudarenes amb l'equip benjamí i tot i tenir 3 o 4 anys menys que els seus companys no desentonava en absolut. Amb 7 anys la seva família decideix apuntar-lo a una de les millors escoles de la zona, la Penya Bons Aires, on juga dues temporades, l'última pertanyent ja al futbol base del Girona, amb qui s'havia fusionat. Deulofeu continuava jugant amb nens 2 anys més grans que ell, però això no evitava que es mostrés com el jugador més atrevit i virtuós del grup.

Un gran torneig de benjamins a Cornellà va acabar de convèncer Félix Sánchez, entrenador del Benjamí A del Barça. Félix estava entusiasmat amb el talent que havia descobert i va recomanar de manera insistent al Club incorporar aquell jugador que regalava màgia en cada pilota que tocava. A l'estiu del 2003, Deulofeu va integrar-se sense dificultats al joc dels equips inferiors blaugrana i en el seu primer i darrer any jugant a futbol-7 va meravellar amb golejades farcides d'un futbol d'alta qualitat.

En el salt al futbol-11, Deulofeu va aprendre molt de Toni Montilla, que el va dirigir els dos anys d'aleví. Montilla el situava de mitja punta per darrere dels tres davanters amb llibertat per desequilibrar amb passades i gols. A l'Infantil B amb Sergi Domenech destaca per fer un torneig sublim a Arona, on comença a guanyar-se la fama de nen prodigi de la Masia. Els seus dríblings i accions tècniques sorprenents van acompanyades, a més, per uns gestos que mostren un noi molt segur de si mateix.

Amb Fran Sánchez, germà de Félix, coincideix a l'Infantil A, on comença a jugar sovint d'extrem esquerre. Tot i ser dretà, en aquesta demarcació troba un hàbitat ideal per dibuixar diagonals desequilibrants que fan embogir les defenses rivals. És una època maca per a un Gerard que continua vivint a Riudarenes amb la seva família, però que necessita els taxis que el Club posa a la seva disposició per entrenar-se tres dies a la setmana a la Ciutat Esportiva i preparar els partits del cap de setmana.

En l'època cadet (2008/09), Víctor Sánchez és un tècnic que intenta polir el seu joc insistint en la millora dels conceptes defensius. Sent cadet puja al Juvenil B de Sergi Barjuan (2009/10), on comença a acostumar-se a una exigència fins llavors desconeguda per a ell. Els dríblings, les assistències i els gols no són suficients, cal competir en tots els registres, un fet que es fa encara més evident amb el Juvenil A d'Òscar García (2010/11), amb qui Deulo explota totes les seves virtuts tècniques ajudades, potenciades per un físic molt més desenvolupat.

Luis Enrique el segueix de ben a prop i amb només 16 anys el fa debutar a la Segona A en un partit contra el Còrdova. Amb l'arribada d'Eusebio, Deulofeu es converteix durant dues temporades en el gran referent golejador del filial i en un dels jugadors més prometedors del Club. Eusebio també adverteix unes qualitats excepcionals però el convida a aplicar-se més en defensa perquè esdevingui un futbolista més complet.

'GERI' JA ENLLUERNAVA AMB 4 ANYS, JUGANT AMB COMPANYS MÉS GRANS QUE ELL

Amb Guardiola debuta al Camp Nou amb només 17 anys. A l'estiu del 2013 renova amb el Barça fins a l'any 2017, però tant ell com el Club entenen que, per acabar de madurar, un any de cessió a l'Everton pot ser positiu. Robert Martínez no el converteix en titular indiscutible, però participa en 25 partits i anota 4 gols, alguns clau perquè els *toffees* acabin cinquens.

Només té 20 anys però el nen prodigi de la Masia torna a Barcelona fet un home. De caràcter mai n'hi ha faltat, ara a més és conscient que el seu futbol virtuós necessita intensitat i sacrifici perquè pugui ser útil al màxim nivell.

Miguel Ruiz - FCB

Geri celebra un gol amb l'Everton amb un gest característic.

El nen malabarista

Rafinha Alcántara torna a casa després d'haver demostrat del que és capaç amb Luis Enrique a Vigo, un indret especial per a ell

Jordi Clos

Una de les novetats en el Barça 2014/15 serà Rafa Alcántara, més conegut com a *Rafinha*. L'atacant hispano-brasiler, de 21 anys, torna al Club després d'un curs ple d'èxit al Celta de Vigo, on va jugar cedit i es va convertir en la revelació de la Lliga. En els seus primers passos a Primera Divisió va ensenyar el mateix que havia exhibit en les categories inferiors blaugrana: una enorme fortalesa física, una tècnica depurada i ambició màxima. Esquerrà i en constant evolució, es tracta d'un treballador incansable que s'adapta a qualsevol de les posicions ofensives i té molta arribada.

F Miguel Ruiz - FCB

Amb Sergi Gómez i Balliu, oferint el triplet juvenil al Camp Nou.

Rafinha fitxava pel Barça en edat infantil, el 2006, un any més tard de la incorporació a la Masia del seu germà Thiago (ara al Bayern de Munic). Hi creix a l'ombra, fins que la temporada 2010/11 brilla amb llum pròpia a les files d'un Juvenil A que ho guanya tot. Sergi Gómez, un dels capitans d'aquell vestidor, ho té clar: "Rafinha va ser molt important, per qualitat i atreviment. Va aportar un valor afegit a un equip molt competitiu. Va fer una temporada molt completa i el premi li va venir a la següent perquè puja al Barça B".

EUSEBIO: "LI ÉS IGUAL ELS REPTES QUE LI POSIN; COM MÉS GRANS, MILLOR"

Al filial es va trobar d'entrenador un Eusebio Sacristán encara impressionat pel que acabava de veure a la final de la Copa de Campions Juvenil, en què el Barça es va desfer del Madrid per 3-1. "Aquell dia Rafinha va estar pletòric, va fer un partit fantàstic, marcant dos gols i forçant un penal. Allà vaig pensar que podria ser un jugador gran", admet el tècnic val·lisoletà. Tot i això, la primera vegada que l'havia vist era a les instal·lacions del Celta, a mitjans dels noranta, quan Eusebio compartia vestidor amb el seu pare, Mazinho. Des de ben petits, Thiago i Rafinha Alcántara han fet coses increïbles amb l'esfèrica cosida als peus. "Els veia com dominaven la pilota i sorprenia. Era bonic mirar-los jugar de nens", diu Eusebio.

En dos anys es consolidaria en la posició d'interior al Barça B i va debutar amb el primer equip al novembre del 2011, a la Copa contra L'Hospitalet. Una progressió sense aturador que va cremar una nova etapa la temporada passada. Decantat per la selecció brasilera, va fer el salt a Primera Divisió amb el Celta, un club amb connotacions emotives per a ell. Ho portaria a terme a les ordres de Luis Enrique, el mateix que havia que fet s'estrenés amb el Barça B quan encara era juvenil. El porter del conjunt celeste, Yoel Rodríguez, puntua amb "un 10" la campanya de Rafinha a Vigo. "És un fora de sèrie. Sempre que teníem una sortida de pilota complicada el trobàvem a ell i ho aclaria tot. Ha estat un futbolista determinant", assegura. A Yoel no l'ha deixat de sorprendre, ja que, segons ell, "cada dia et surt amb una cosa nova, és imprevisible".

El talent de Rafinha va acompanyat d'un caràcter competitiu innat. Avisa Eusebio: "És un jugador especial, d'una gran mentalitat. Surt al camp a entrenar-se o en un partit a donar-ho tot. Amb ganes de voler guanyar. I li és igual els reptes que li posin al davant; com més grans, millor". Amb Yoel, a Galícia, hi va congeniar aviat. "El primer que em va cridar l'atenció és la seva forma de ser. És encantador i sempre molt alegre", explica.

Ho corrobora el seu amic Sergi Gómez: "És molt proper, li agafes afecte perquè és natural i un bon company".

Amb el '12' a l'esquena, el menut dels Alcántara va disputar 34 partits i va marcar 4 gols amb el Celta. El seu equip va protagonitzar una recta final de Lliga impecable i va finalitzar en novena posició. El rendiment a Balaídos li ha obert de nou les portes del Camp Nou. S'hi retrobarà amb Luis Enrique. Potser perquè veu en ell coses seves, l'asturià hi compta sempre allà on vagi. I ara, ha arribat l'hora de Rafinha al primer equip del Barça.

F Miguel Ruiz - FCB

F Celta de Vigo

Rafinha, el dia de la seva presentació amb el Celta.

Miguel Ruiz - FCB

Leo Messi i el president Josep Maria Bartomeu van signar la revisió contractual el 19 de maig passat a les oficines del Club.

Leo Messi, un acord de futur

El màxim golejador de la història del FC Barcelona rep una adequació del seu contracte amb el seu estatus de millor jugador del món

Robert Güell

Porta el '10' a l'esquena, és l'ídol de l'afició blaugrana i forma part del passat, del present i del futur del FC Barcelona. A més de ser el referent de l'atac del Barça, Leo Messi ja pot dir que és el màxim golejador de la història del Club. Amb només 26 anys (aquest Sant Joan en fa 27) i deu temporades al primer equip, Leo Messi ja ha fet més dianes que Paulino Alcántara (369) i que qualsevol altre jugador en 115 anys d'història del Club. Els seus 381 gols en 466 partits i el seu compromís amb l'Entitat des que va arribar a la Masia s'han vist recompensats aquest mes de maig amb una revisió i actualització del seu contracte. El jugador argentí té un contracte adequat a la categoria indiscutible de millor futbolista del món.

El president Josep Maria Bartomeu i el mateix jugador van signar l'acord el darrer 19 de maig per millorar la situació contractual de l'estranger amb més partits al FC Barcelona. Els papers vinculen Leo Messi amb el FC Barcelona fins al 2018 i es manté la clàusula de rescissió en 250 milions d'euros. Queden, doncs, molts gols per celebrar.

La parròquia blaugrana està acostumada a presenciar desenes de dianes del crac argentí cada temporada (acumula cinc cursos sumant més de 40 gols). En el darrer exercici Messi ha sumat un total de 41 dianes (28 a la Lliga, 8 a la Lliga de Campions i 5 a la Copa del Rei).

LEO MESSI HA SUPERAT LA XIFRA DE 40 GOLS EN LES ÚLTIMES CINC TEMPORADES

Els seus registres haurien estat superiors si els problemes físics l'haguessin respectat. Ha tingut tres lesions que li han impedit disputar fins a 12 partits. L'últim entrebanc el va tenir 58 dies de baixa. Després de fer una fase de la recuperació a l'Argentina, Messi va reaparèixer amb dos gols el 8 de gener de 2014 en un duel contra el Getafe. Tota una declaració d'intencions. Havia tornat amb "mirada assassina" (en paraules de Tata Martino) i amb el desig de viure un nou any amb moltes alegries.

Un dels moments més feliços de Messi aquest curs va arribar el 16 de març. Acumulava 368 gols en 452 partits oficials i amistosos. Només una diana el separava del rècord golejador de Paulino Alcántara (jugador del Barça durant 13 anys entre 1912 i 1927). Messi va superar el registre en una actuació espectacular davant l'Osasuna (7-0) i amb tres dianes que li van permetre marxar del Camp Nou amb la pilota sota el braç. Aquest rècord l'ha aconseguit en la mateixa temporada en què ha celebrat el desè aniversari del seu debut amb el primer equip (el 16 de novembre de 2003 en un amistós contra el Porto). Si no ho havia fet encara, Messi ja s'ha guanyat una pàgina sencera al llibre d'història del Club. Un espai que encara pot créixer per a un futbolista sense límits.

El rècord de gols de la història

Amb només 26 anys, Leo Messi ja és el màxim golejador del Club després d'haver superat aquest curs Paulino Alcántara (369 gols). Un cop acabada la temporada 2013/14 acumula 381 dianes en 466 partits

354 en partits oficials

381 gols

27 en partits amistosos i altres

425 partits oficials

466 partits

41 partits amistosos i altres

1,22 Mitjana gols/partit

Lionel Andrés **Messi**
Rosario, Argentina
24 de juny de 1987
26 anys

Des d'on

330 dins l'àrea

51 fora l'àrea

Quants per partit

1 gol — **121**

Doblets — **74**

Hat-tricks — **21**

Pòquers — **4**

Repòquer — **1**

Quan marca, el Barça

guanya **191** partits

perd **8** partits

empata **23** partits

3 vegades Pitxitxi de la Lliga

4 vegades màxim golejador Champions

Amb què marca

314 La cama esquerra

52 La cama dreta

13 El cap

1 El pit

1 La mà esquerra

Com marca

323 De jugada

44 De penal

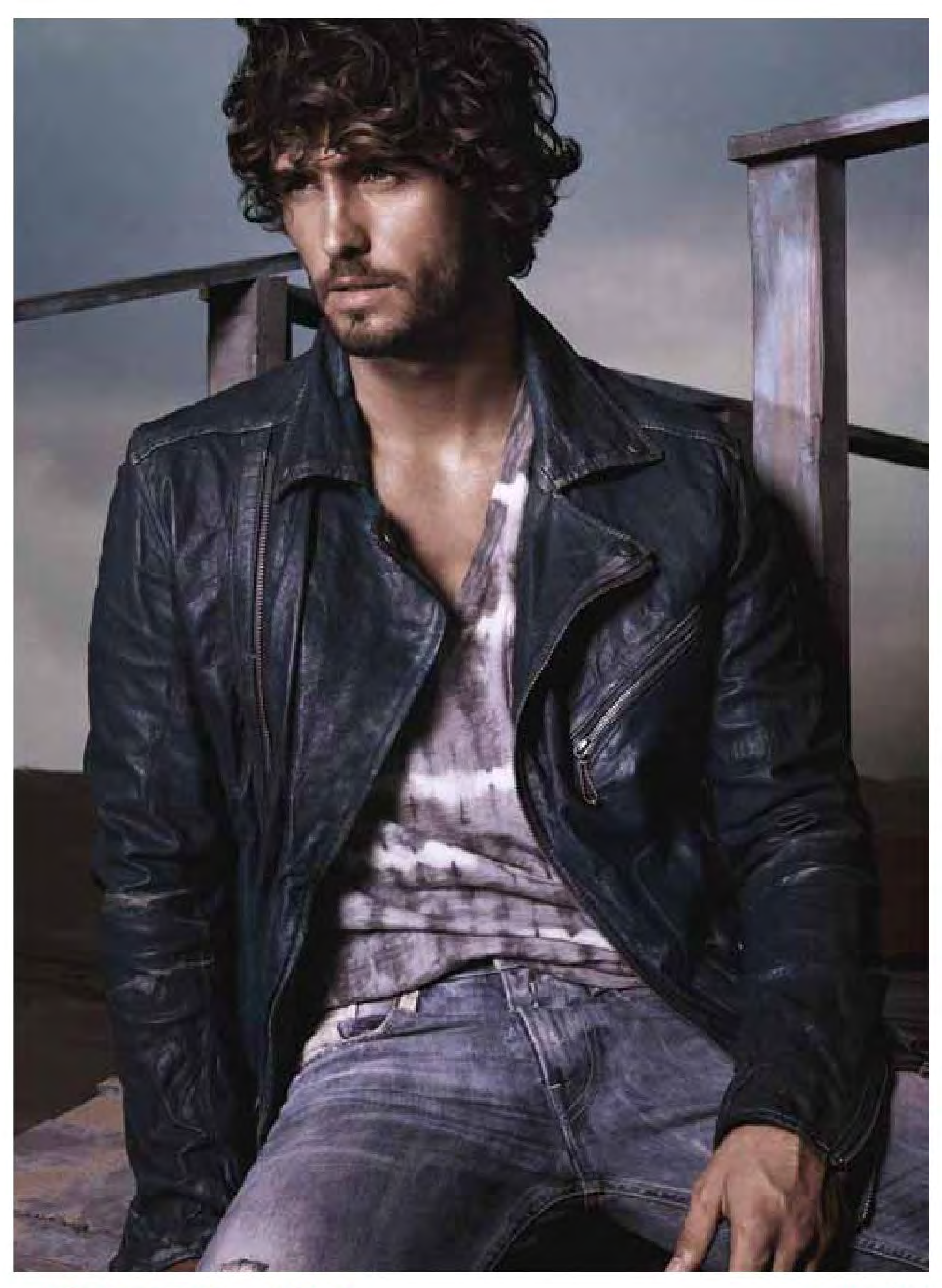

14 De falta

Gols marcats/Partits jugats

Temporada	Lliga	Champions	Copa	Supercopa Espanya	Supercopa Europa	Mundial de Clubs	Total temporada
2004/05	1/7	0/1	0/1				1/9
2005/06	6/17	1/6	1/2				8/25
2006/07	14/26	1/5	2/2	0/2	0/1		17/36
2007/08	10/28	6/9	0/3				16/40
2008/09	23/31	9/12 ✪	6/8				38/51
2009/10	34/35 ⚽	8/11 ✪	1/3	2/1	0/1	2/2	47/53
2010/11	31/33	12/13 ✪	7/7	3/2			53/55
2011/12	50/37 ⚽	14/11 ✪	3/7	3/2	1/1	2/2	73/60
2012/13	46/32 ⚽	8/11	4/5	2/2			60/50
2013/14	28/31	8/7	5/6	0/2			41/46
	243/277	**67/86**	**29/44**	**10/11**	**1/3**	**4/4**	**354/425**

⚽ Pitxitxi de la Lliga ✪ Màxim golejador Champions

Piqué, lligat fins al 2019

El FC Barcelona i Gerard Piqué acorden allargar el contracte del futbolista per assegurar un pilar fonamental a l'eix de la defensa del primer equip

Josep Maria Bartomeu i Gerard Piqué van segellar l'acord amb una encaixada de mans.

Robert Güell

Al llarg de la segona quinzena de maig, el president Josep Maria Bartomeu va encaixar les mans amb Luis Enrique, Ter Stegen i Leo Messi. També ho va fer amb Gerard Piqué. El central blaugrana és considerat com un dels millors centrals del món i, després de la recent ampliació de contracte, el Barça s'ha assegurat la seva continuïtat al Club fins al 2019.

Gerard Piqué, format a la Masia, va tornar del Manchester United el 2008. Després de set temporades al primer equip i 266 partits a l'esquena, s'ha consolidat com un referent al Camp Nou. Amb la marxa de Carles Puyol, la seva figura a l'eix de la defensa guanya importància. "Per experiència i els anys que fa que sóc aquí és normal que homes com Busquets, Pedro o jo agafem pes", reconeix un jugador que va fer una gran millora com a defensa gràcies a les correccions del capità. Ara li toca agafar el relleu: "A Bartra ja se'l pot considerar del primer equip però als nous se'ls ha d'ensenyar i intentar dur pel bon camí, explicar què és el Barça i què representa". "Òbviament, he d'agafar aquesta responsabilitat".

EL 2019 PIQUÉ TINDRÀ 32 ANYS I EN SUMARÀ ONZE AL CLUB DE LA SEVA VIDA

En cas de complir el contracte fins al 30 de juny del 2019, el '3' blaugrana tindrà 32 anys i ja haurà estat onze temporades al primer equip. Això permet que Piqué pugui completar tota una vida com a blaugrana al club del qual és soci des que va néixer. "Tenir la sensació de poder viure aquí tota la meva carrera és una cosa que m'aporta moltíssim", explica tot desitjant tenir "molts èxits" o, almenys, "tants com els que hem tingut aquests últims anys".

El retorn de Gerard Piqué al Barça va coincidir amb l'inici de Pep Guardiola com a entrenador. En la seva primera temporada al primer equip, la del triplet (2008/09), el central ja va tenir una destacada participació, amb un total de 45 partits. Des de llavors, no ha abandonat en cap curs el paper d'actor principal. L'últim, sota les ordres de Gerardo Martino, no va ser una excepció. Els 39 partits que va jugar, els va començar com a titular. Només va ser substituït en quatre ocasions i va veure els 90 minuts des de la banqueta el mateix nombre de vegades (tres a la Copa del Rei). El seu excel·lent rendiment, però, va veure's truncat per les tres lesions que va patir els darrers dos mesos de la temporada, quan tot estava per decidir. Segons comenta, ara està "molt il·lusionat" per treballar amb Luis Enrique i "tornar a l'elit europea i mundial", ja que "tenim tots els ingredients per ser-hi". Un d'aquests ingredients bàsics és ell i la seva fermesa en defensa.

Marc Bartra i el president Josep Maria Bartomeu van tancar l'acord a les oficines del Club.

BARTRA, MONTOYA I MASIP RENOVEN ELS SEUS CONTRACTES

Tres jugadors del planter van renovar els seus contractes amb el FC Barcelona. Marc Bartra (a la foto) va signar la renovació del seu contracte fins al 30 de juny del 2017. La clàusula de rescissió del central blaugrana serà de 25 milions d'euros. Martín Montoya va ampliar el seu contracte fins a la temporada 2017/18, amb una clàusula de rescissió del nou contracte de 20 milions d'euros. Jordi Masip va renovar el seu contracte fins a la temporada 2016/17 i la clàusula de rescissió del seu contracte serà de 35 milions d'euros.

El 15 de maig passat, Carles Puyol va acomiadar-se del barcelonisme en un acte molt emotiu a l'Auditori 1899, acompanyat de familiars, companys, amics i moltes de les persones del futbol que li han fet costat al llarg de la seva carrera. Aquest va ser el sentit discurs del gran capità blaugrana

F Miguel Ruiz - FCB

Carles Puyol va contenir l'emoció en alguns moments durant l'acte de comiat.

F Miguel Ruiz - FCB

El capità blaugrana, el president Bartomeu i el director esportiu Andoni Zubizarreta escolten les paraules de Xavi Hernández, que va parlar en nom de tots els companys.

"He viscut el somni de milions de nens"

Carles Puyol

Podeu entendre que és un moment molt difícil per a mi, però com m'han dit bons amics intentaré disfrutar-lo. No serà fàcil, la gent que em coneix sap que no m'agrada parlar gaire. Sempre he intentat que se'm veiés més que parlar, però ara ha arribat el moment i intentaré explicar-vos el que sento.

Com ja us vaig dir fa uns mesos, els problemes del genoll no han desaparegut. Ho he intentat tot. És per això que a partir del 30 de juny la meva etapa com a jugador del Barça s'acaba. Des d'aquí vull donar les gràcies als doctors i als físios del Club, però també als doctors i físios externs que m'han ajudat durant tot aquest procés. Hem intentat buscar una solució. De moment no l'hem trobat, però jo no abaixo els braços i seguiré intentant-ho ara sense la pressió d'haver de jugar.

Si quan estava a la Pobla, quan era petit jugant amb el meu germà o amb el meu amic Javi Pérez, m'haguessin dit que tindria aquesta carrera, no m'ho hauria cregut. He viscut el somni de milions de nens. Sé que he estat un privilegiat perquè durant 19 anys m'he aixecat cada matí i he anat a fer el que més m'agrada, que és entrenar-me i jugar a futbol.

He guanyat molts títols, però el més important i el que més valoro és la part humana que m'emporto d'aquest club. Vaig arribar com un nen i ara marxo amb una família de la qual estic molt orgullós.

Si hagués de donar les gràcies a totes les persones que m'han acompanyat durant tota aquesta carrera, segurament no tindria temps en aquesta roda de premsa, però sí que vull agrair als presidents, als directius i als empleats que fan que tot això funcioni dia a dia, estant sempre al darrere, i tot i que no els veiem mai són molt importants. Als entrenadors, de qui he après moltíssimes coses. Als meus companys, que he tingut la sort de jugar amb els millors, no sols com a jugadors sinó com a persones. A tots, moltíssimes gràcies, i us trobaré molt a faltar.

También quiero dar las gracias a la Federación por el trato recibido durante todos estos años. Siempre habéis estado a mi lado en los momentos buenos y en los momentos complicados, como han sido estos últimos, siempre preguntándome cómo estaba. Quiero daros las gracias desde el primero al último presidente, directivos, trabajadores, entrenadores, que han sido muy importantes. Ahora he visto alguno por aquí que futbolísticamente me enseñó muchas cosas, pero sí que me ayudó en un momento especial. Cuando estaba lesionado, era muy joven y era una primera lesión importante, tuve una llamada y eso me dio muchísimas fuerzas para continuar. Es algo que nunca olvidaré. A los compañeros que hemos hecho cosas importantes y siempre he disfrutado muchísimo con todos ellos. A todos, también muchas gracias y espero que tengáis mucha suerte en Brasil.

No em vull oblidar de l'afició, del recolzament que sempre m'ha donat incondicional en els bons moments i en els moments més difícils sempre han estat al meu costat. Fins i tot crec que en això he estat molt afortunat. I per últim, vull recordar unes persones que desgraciadament ja no estan amb nosaltres i han sigut molt importants per a mi, com és l'Antonio Oliveres, el meu pare, el Miki Roqué, el Luis Aragonés i el Tito Vilanova.

Per a mi s'acaba una etapa i en vénen unes altres que espero disfrutar igual que aquesta.

Moltes gràcies i visca el Barça!

LA TRAJECTÒRIA

CARLES PUYOL

#GràciesPuyol

PARTITS JUGATS

LLIGA · CHAMPIONS · COPA DEL REI · UEFA · SUPERCOPA D'ESPANYA · MUNDIAL DE CLUBS · SUPERCOPA D'EUROPA

BALANÇ TOTAL

Carles Puyol Saforcada
13/04/1978. La Pobla de Segur (Lleida)

DEBUT PRIMER EQUIP
02/10/1999 · LLIGA (Valladolid-Barça)

96 – 16%
128 – 22%
369 – 62%

TÍTOLS

6	2	6	3	2	2
LLIGA	COPA DEL REI	SUPERCOPA D'ESPANYA	CHAMPIONS	SUPERCOPA EUROPA	MUNDIAL DE CLUBS

TEMPORADES AL PRIMER EQUIP

DORSALS

TOP 5 PARTITS OFICIALS AMB EL FCB

XAVI	PUYOL	MIGUELI	VALDÉS	INIESTA
709	593	549	530	492

#GràciesPuyol

Puyol serà la mà dreta de Zubizarreta

S'incorporarà el pròxim mes de setembre a l'Àrea de Futbol com a adjunt a la direcció esportiva

El president Bartomeu, Zubizarreta i Puyol van escenificar l'acord de futur.

Roger Bogunyà

Carles Puyol penja les botes però seguirà lligat al Barça. Dues setmanes després del seu comiat com a jugador, després de 15 temporades al primer equip, el Club va comunicar que Puyol s'incorporarà el pròxim mes de setembre a l'Àrea de Futbol, que dirigeix Andoni Zubizarreta, com a adjunt a la direcció esportiva.

Amb la incorporació de Puyol a l'Àrea de Futbol, qui ha estat un dels capitans més emblemàtics de la història del Club seguirà vinculat a la institució, un desig expressat pel president, directius, tècnics i jugadors durant l'acte de comiat de Puyol com a jugador del primer equip celebrat el 15 de maig passat.

PUYOL: "ESTIC MOLT IL·LUSIONAT AMB AQUESTA NOVA ETAPA AL BARÇA"

Puyol ha mostrat la seva felicitat un cop coneguda la notícia: "Vull agrair al FC Barcelona tot el que m'ha donat abans i aquesta oportunitat que em dóna ara. Intentaré fer-ho el millor possible, sobretot aprendre molt. El de la Pobla va afegir: "Jo sempre he jugat a futbol i he intentat fer-ho el millor possible i aquí faré el mateix. Ara necessito un temps per descansar i seguir fent algun tractament al genoll, però sí que en tinc moltes ganes. Estic molt il·lusionat amb aquesta nova etapa".

També es va mostrar satisfet Andoni Zubizarreta, director esportiu de l'Àrea de Futbol: "Puyol s'incorpora a l'Àrea de Futbol i intentarem aprofitar i aprendre de tota la seva experiència. També volem que s'adoni de tot el que sap. Serà l'adjunt a la direcció esportiva, per tant treballarà amb mi en tots els projectes del Club, tant interns com externs.

ZUBIZARRETA: "INTENTAREM APROFITAR I APRENDRE DE TOTA LA SEVA EXPERIÈNCIA"

"Treballarem en els àmbits més externs com el màrqueting i finances, i en l'àmbit de la secretaria tècnica. Segur que n'aprendrem molt, de Puyol. El tindrem a prop de tots els equips, és una oportunitat única. Feia un parell d'anys que parlàvem sobre què li podia anar millor i segur que anirà veient què és el que li agrada més", va explicar el director esportiu.

1

La Masia

"És la millor etapa de la meva carrera. Ho vaig passar molt bé. Tenia 17 anys quan vaig venir a fer la prova amb el Juvenil. Potser el primer dia sí que tenia més nervis, perquè venir de la Pobla i anar a entrenar a l'equip de la teva vida, amb els teus ídols tan a prop, era com un somni. En tot moment em vaig sentir molt còmode. Vaig intentar gaudir de cada moment esperant les notícies de Joan Martínez Vilaseca".

2

El debut

"Contra el Valladolid. És el moment pel qual treballes i lluites quan ets a baix. Estava mig lesionat amb un esquinç de turmell. El míster (Van Gaal) em va preguntar com estava i al final vaig entrar en el lloc de Simao. Va confiar en mi i a partir d'aquell moment vaig jugar molts partits".

3

Marcatge a Figo

"L'ambient era increïble, el pitjor que he viscut jo en un terreny de joc. Hi havia molts moments del partit que seguíem la jugada ell i jo perquè no sentíem que l'àrbitre havia parat el joc. No se sentia res, només els crits de l'afició".

15 anys,

Per Sandra Sarmiento

4

Orgull i caràcter

"Els aficionats em veuen com una persona lluitadora, sacrificada, que ho ha donat tot fins a l'últim moment. Quan m'he lesionat he retallat els terminis perquè, pel meu caràcter, no he tingut mai por d'una recaiguda, perquè he suportat molts cops el dolor i perquè al costat he tingut grans professionals que m'han ajudat sempre".

5

El primer gol

"Sempre el Valladolid. Al planter havia marcat més gols. Jugant d'interior era més fàcil que jugant de lateral; no érem tan ofensius com ara. Sempre és agradable marcar i una alegria, però sóc defensa i per mi el més important és que la porteria es quedés a zero".

F Miguel Ruiz - FCB, Álex Caparrós - FCB | Arxiu FCB

6

La capitania

"El que sempre he fet és defensar el Club, els meus companys, intentar ajudar en tot el que he pogut i fer-ho el millor que sabia. Ser capità és ajudar els companys, que anem tots en una línia, ser un equip. Si anem junts és més fàcil aconseguir els objectius. Luis Enrique va ser un gran exemple".

7

La 1a Lliga

"Va ser espectacular, ja veníem de la temporada anterior, en què la segona volta va ser molt bona, mereixíem aquest títol i va ser una alegria enorme. Aquí va començar tot, el que ha vingut després. Ronaldinho va ser importantíssim, va canviar l'estat d'ànim de l'afició i de l'equip".

8 París, la 1a Champions

"Un dia espectacular i especial perquè és l'únic partit que em va veure jugar el meu pare. Mai m'havia vingut a veure jugar i és l'únic partit que hi va anar, obligat pel Ramon Sostres. Almenys em va veure guanyar un títol important".

9 El 2-6 i el petó al braçal

"No va ser una jugada assajada, però sí que ho vam parlar minuts abans del partit. Ens ho va dir el Tito i la jugada la sabíem tres: el Gerard, que havia de tapar la meva marca, i el Xavi, que l'havia de ficar. Va sortir tot perfecte. És una dedicatòria, vaig fer el que em va sortir de dins. En cap moment va ser una falta de respecte, sinó un gest cap a la meva gent".

10 El primer Mundial de Clubs

"Teníem molta confiança, i això és molt important al futbol. Vam començant perdent, vam empatar al final i després el gol de Messi amb el pit. La sort també l'has de buscar. Crec que es van ajuntar moltes coses, dos entrenadors molt bons i un grup de jugadors que crec que és molt difícil que es torni reunir".

15 moments

11 Wembley i Abidal

"Just a baix, quan estem al terreny de joc, l'agafo un moment, em trec el braçal i l'hi dono. "Segur?" Em va preguntar. Li vaig dir que gaudís d'aquell moment perquè després no podria explicar el que sentiria. És un moment únic, com si de cop tot es parés, em feia il·lusió que ho visqués ell. L'Abi és una persona excepcional i s'ho mereixia".

12 La ruleta

"És dels moments que m'he trobat millor. És difícil no millorar aquí, rodejat d'aquests companys espectaculars. Si tens ganes i il·lusió sempre pots millorar".

13 Les lesions

"Sempre he anat al màxim, és la meva manera de ser. També és veritat que si no hagués fet això no hauria arribat on he arribat. Potser sí que he castigat molt el físic, en l'última lesió, el genoll dret. He volgut forçar, he lluitat, m'he punxat per entrenar-me, m'he infiltrat per jugar, he anat una mica més enllà. Però és el que sentia".

14 L'últim gol

"Estàvem 2-1 i el partit no acabava d'estar del tot controlat; ho celebro amb ràbia per tot el que estava patint. Feia dues o tres setmanes que ja estava presa la decisió de plegar. La prenc perquè no puc donar el màxim. Ha arribat el moment però tenir una família t'ajuda molt".

15 L'anunci de l'adéu

"Tenia molt clar el missatge, estava supernerviós, els quatre apunts que volia dir els tenia bastant clars i és el que vaig fer. Després, vaig marxar ràpid per no emocionar-me a la sala de premsa. Marxar del Barcelona és la decisió més difícil que he pres, però he de ser honrat amb mi mateix, amb l'afició, amb els meus companys i crec que és el més just per a tots".

LA CARTA DE COMIAT DE VÍCTOR VALDÉS

"No deixeu de donar-me suport"

Arriba el moment de dir adéu, d'acomiadar-me de tots vosaltres.

Per desgràcia, no he pogut acomiadar-me jugant a futbol com m'hauria agradat, però així és la vida de vegades i aquest any ha estat cruel amb mi en aquest sentit.

He tingut temps per repassar d'on vinc i en què m'he convertit. Només apareix en els meus pensaments nostàlgia cap a les persones que m'han ajudat a arribar fins aquí. A ells vull dedicar-los aquesta carta.

A Oriol Tort, a José Antonio Pozanco, a Juan Manuel Asensi, a Ursicinio López, a Albert Benaiges, a Antonio Olmo, a Juan Carlos Pérez Rojo, a Pep Segura, a Quique Costas, a Joan Vilà, a Jordi Castel..., els mestres esportius que van fer de mi l'esportista que sempre vaig somiar ser. Persones que van aconseguir formar un nen de 10 anys en un porter que defensés la porteria del Camp Nou, 10 anys després. Gràcies a tots!

Gràcies a Louis van Gaal, per demostrar tenir el valor necessari per apostar pel talent que només els seus ulls saben veure. Ell va iniciar la construcció d'un Barça històric, del qual he tingut el privilegi de formar part. Gràcies de tot cor.

Gràcies a Frank Rijkaard, per donar-me la confiança necessària i permetre'm aconseguir la glòria, tocant la Copa d'Europa a París amb les meves pròpies mans. Allà on siguis, et repeteixo, la meva vida estarà sempre en deute amb tu, míster.

Gràcies, Pep, per haver-me obert la porta de jugar a un joc que desconeixia, per haver estat el meu guia durant el camí que un ha de seguir buscant l'èxit, i el vam trobar junts, oi? Sempre ens quedarà això, míster, i creu-me, serà etern!

Gràcies, Tito! Allà on siguis, et dono les gràcies per haver-nos ensenyat no només el camí per seguir guanyant com a equip, sinó també la força i el caràcter necessaris per afrontar la vida.

Gràcies a tots aquells companys amb qui he tingut el plaer de compartir el treball que suposa portar aquest escut al pit dia rere dia, per haver-me fet sentir important dins d'aquest grup que hem format durant tots aquests anys. Perquè tot es redueix a això, som nosaltres, aquí i ara. Gràcies Senyors!

I per descomptat no vull oblidar-me de les persones més importants per a mi, d'aquests dotze anys com a professional vestint aquesta samarreta, els meus fidels seguidors. Aquelles persones que passés el que passés, éreu allà sempre per donar-me l'alè que un lluitador necessita en tot moment, éreu allà orgullosos de veure'm en cada celebració, donant suport en cada partit, enviant aquesta energia positiva que mai he deixat de notar, la qual m'ha conduït durant tot aquest temps, perquè sense això, jo no hauria estat capaç de fer-ho sol.

Gràcies, gràcies i mil vegades gràcies. I us demano per favor que no deixeu de donar-me suport.

Per sempre, FORÇA BARÇA!

VÍCTOR VALDÉS ARRIBAS

El porter de París, Roma i Wembley

1991

Ingressa al Barça l'1 de juliol del 1991, procedent de la Penya Barcelonista *Cinc Copes*.

2008/09

La 2008/09 li tornen a atorgar el Trofeu Zamora, el segon de la seva carrera esportiva. Juga tots els partits de Lliga, a excepció dels tres últims, quan l'equip ja és campió. A la final de Roma torna a ser decisiu i es converteix en el primer jugador que aixeca dues Champions com a porter.

2002/03

Debuta la temporada 2002/03, encara que no va tenir la continuïtat desitjada. Va alternar la titularitat amb Roberto Bonano i va acabar la temporada de nou sota pals amb Radomir Antic al capdavant de la banqueta.

2003/04

La 2003/04 va ser la temporada de la seva confirmació. Titular en la majoria de partits.

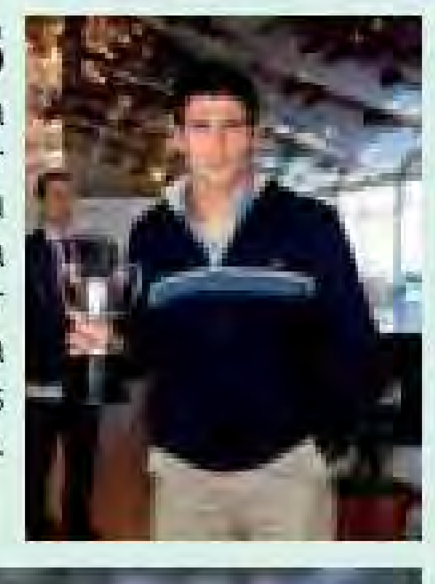

2011/12

L'1 de novembre del 2011, en un Viktoria Pilsen-Barça, Valdés superava Miguel Reina com el porter amb més minuts sense encaixar un gol en la història del Club, i va deixar el seu rècord en 896 minuts.
La temporada 2011/12 guanya la seva tercera Champions a Wembley, el 28 de maig del 2011.
Les temporades 2009/10, 2010/11 i 2011/12 assoleix el seu tercer, quart i cinquè Trofeu Zamora. D'aquesta manera, el porter de l'Hospitalet igualava el llegendari Antoni Ramallets, l'únic barcelonista que havia aconseguit 5 vegades aquest guardó. Valdés és, alhora, l'únic porter del Barça que ha estat titular en tres finals de Champions i les ha guanyat totes.
Víctor Valdés també va superar una altra llegenda barcelonista la temporada 2011/12. I és que el porter igualava els 449 partits de Carles Rexach davant l'Athletic Club.

2004/05

La temporada 2004/05 va acabar de fer el salt definitiu a l'elit. Guanya la Lliga i el seu primer Zamora, que premia el porter menys golejat de l'any.

2005/06

El curs 2005/06 Valdés va viure un dels seus millors moments esportius com un dels pilars importants en el doblet de Lliga i Lliga de Campions. Especialment recordada serà la final de París, en què les aturades de Valdés van ser crucials per aconseguir la segona Champions de la història del Club.

2012/13

Durant la temporada 2012/13, Valdés va ser el porter titular de l'equip que va aconseguir la Lliga dels 100 punts i va arribar també a la històrica xifra dels 500 partits oficials com a culer.

2013/14

Víctor Valdés havia anunciat un any abans que no renovaria el seu contracte amb el Barça, que acabava el 30 de juny del 2014. Però el porter va demostrar la seva gran professionalitat jugant a un altíssim nivell fins al dia del seu últim partit. Ningú podia imaginar que aquest seria contra el Celta, el 26 de març, quan es va lesionar en el minut 22 després d'aturar en dos temps una falta treta per Augusto. Valdés va patir un trencament al lligament encreuat anterior del genoll dret i d'aquesta manera tan cruel es va acabar la trajectòria del millor porter de la història del Barça.

2006/07

Durant la temporada 2006/07 Valdés va seguir inamovible de la porteria blaugrana i va disputar els 38 partits de Lliga.

F Miguel Ruiz i Arxiu FCB

Miguel Ruiz - FCB

Un comiat sentit i multitudinari

Ketty Calatayud / Anna Segura

Tito Vilanova (Bellcaire d'Empordà, 17/09/1968 – Barcelona, 25/04/2014), un barcelonista unànimement estimat i admirat, ens va deixar el 25 d'abril passat als 45 anys després de no haver pogut superar la malaltia que el va obligar a renunciar a la banqueta del primer equip el mes de juliol. La seva mort ha estat un cop molt dur per al FC Barcelona, per als seus jugadors i per a tots els aficionats. El Club va decretar tres dies de dol per acomiadar "un referent humà i un referent futbolístic", tal com el va recordar el president Josep Maria Bartomeu.

Les mostres de condolença van arribar de tot el món. Aficionats de qualsevol color futbolístic es van unir en el dolor per una mort molt sentida per tothom. El FC Barcelona va habilitar un espai memorial a l'entrada de la Tribuna del Camp Nou, on els aficionats i ciutadans van poder acomiadar-se de Tito i signar en el llibre de condolences o deixar una espelma o un record en la seva memòria.

L'homenatge popular va superar totes les previsions. El multitudinari comiat demostra l'empremta que ha deixat el tècnic empordanès, no només en el món del futbol i de l'esport, sinó també en la societat en general. Van ser 52.999 persones les que es van apropar fins a les instal·lacions del FC Barcelona al Camp Nou per retre l'últim homenatge a l'entrenador. Nombroses personalitats institucionals, com el president de la Generalitat, Artur Mas, i l'alcalde de Barcelona, Xavier Trias, i del món de l'esport i de la societat civil participen en l'homenatge popular a l'espai de condolences del Club.

MÉS DE 50.000 PERSONES VAN VISITAR L'ESPAI MEMORIAL

Tres dels últims presidents del Club, Sandro Rosell, Joan Laporta i Enric Reyna, i l'exdirectiu Evarist Murtra, han signat als llibres de condol de la Llotja i han presentat els seus respectes davant del gran mural amb la imatge de Tito i el ram de 100 roses en record de la Lliga de 100 punts als seus peus.

Últim adéu a la Catedral

La Catedral de Barcelona va acollir l'últim adéu públic a Tito Vilanova. La cerimònia religiosa, oficiada per l'arquebisbe de Barcelona, Lluís Martínez Sistach, va ser el moment més solemne de tres dies de dol i de tristor, però també de reconeixement unànime a qui va ser entrenador del FC Barcelona.

La basílica va quedar petita per acollir un acte que va obligar a ampliar la capacitat de 900 fins a 1.500 persones, i que tot i així va deixar molta gent fora. Un acte de gran transcendència, que va unir tota la família barcelonista i que va aplegar els expresidents Agustí Montal, Josep Lluís Núñez, Joan Gaspart, Enric Reyna, Joan Laporta i Sandro Rosell, amb l'única absència de Raimon Carrasco, que va excusar la seva assistència per raons de salut.

L'esposa de Tito Vilanova, Montse Chaure, va escoltar emocionada les inesborrables paraules

F Germán Parga - FCB

F Víctor Salgado - FCB

F Miguel Ruiz - FCB

F Miguel Ruiz - FCB

dels seus fills, la Carlota, que va descriure el seu pare com "un model a seguir", i l'Adrià, jugador del Juvenil B del Barça, que va prometre que, a partir d'ara, li dedicarà tots els èxits esportius i que seguirà el seu consell: "Seny, pit i collons!". El seu íntim amic, Jordi Roura, també li va dedicar unes paraules. "El Barça ha estat el club de la teva vida. Sempre ens deies que l'únic *isme* en què creies era el barcelonisme. Has aconseguit tots els èxits esportius possibles, però sempre has estat fidel a tu mateix, a la teva humilitat. Mai t'ha agradat ser protagonista, perquè eres discret per naturalesa".

El president del FC Barcelona, Josep Maria Bartomeu, va obrir els parlaments: "Acomiadem una persona molt estimada. Un home bo i jove. Un home íntegre, humil i honest. Que sempre va anar de cara i que sempre va fer de la cultura de l'esforç, de la lluita i de la superació personal els seus trets identificatius".

Els barcelonistes i molts ciutadans van fer cua per visitar l'espai memorial del Camp Nou i retre un homenatge a Tito Vilanova. L'esplanada va aplegar espelmes, flors i molts objectes de record dedicats a l'entrenador de la Lliga dels 100 punts. Tota la plantilla del primer equip, jugadors, tècnics i empleats que van compartir vestidor, així com el director esportiu Andoni Zubizarreta, visiblement emocionat, i els directius del Club van tenir moments de recolliment davant la imatge de Tito Vilanova. A la fotografia de l'esquerra es pot apreciar el *tifo* que es va desplegar en el lateral del Camp Nou abans del partit contra el Getafe, l'últim homenatge de l'afició blaugrana. A sota, detall de la samarreta especial amb la inscripció 'Tito, per sempre etern' al pit.

Una vida lligada al Barça

Tito Vilanova, com a tècnic i com a persona, era valent, honest, treballador incansable, perfeccionista, metòdic, pragmàtic, intuïtiu i molt fidel al Club i a ell mateix, tal com el van definir els que van ser els seus grans amics, companys d'adolescència i de vestidor, Jordi Roura i Aureli Altimira.

Va començar el lligam amb el Club de la seva vida quan tenia 15 anys i va passar les proves per incorporar-se a l'equip juvenil blaugrana la temporada 1984/85, procedent de la UE Figueres. Tenia 16 anys acabats de complir quan va trepitjar la Masia per primer cop i allà va viure com a resident fins al 30 de juny del 1989. A la Masia es va forjar l'amistat amb Guardiola, Jordi Roura i Aureli Altimira, amb qui anys després va compartir èxits i alegries com a entrenadors del Barça.

El Marquès, com se'l coneixia en aquella època, va ser un migcampista alt i espigat, molt bo tècnicament, que tirava molt bé les faltes i amb una bona visió de joc. Com a jugador del Barça, Tito va disputar dos amistosos amb el primer equip l'any 1989 i posteriorment va jugar al Figueres, el Celta, el Badajoz, el Mallorca, el Lleida, l'Elx i finalment la Gramenet, on es va retirar com a futbolista.

Com a entrenador, Vilanova va destacar per ser un tècnic analític, cerebral, observador i de gestos continguts. Un geni de l'estratègia, tal com consideren els tècnics que van treballar al seu costat. La seva posada en escena a la banda s'ajustava perfectament a la seva personalitat.

Va començar la seva carrera com a entrenador al FC Barcelona a mitjans de la temporada 2001/02 dirigint el Cadet B, equip en què aleshores jugaven Gerard Piqué, Cesc Fàbregas i Leo Messi. Més tard va entrenar el Palafrugell, el Figueres i el Terrassa.

Es va reincorporar a la disciplina blaugrana la temporada 2007/08 com a ajudant de Guardiola a la direcció tècnica del Barça Atlètic, amb el qual van pujar de Tercera Divisió a Segona Divisió B.

L'any següent, el tàndem Guardiola-Tito es va fer càrrec del primer equip blaugrana, amb el qual van guanyar un total de catorze títols en quatre anys. Aquell equip va entrar en els annals de la història del futbol mundial l'any 2009 amb la consecució dels sis títols en joc: Lliga de Campions, Lliga espanyola, Copa del Rei, Supercopa d'Europa, Supercopa d'Espanya i Mundial de Clubs.

El 27 d'abril del 2012 Tito Vilanova va ser nomenat nou entrenador del FC Barcelona per a la temporada següent, en substitució de Pep Guardiola. Va ser l'aposta del director esportiu Andoni Zubizarreta per fer la transició a la banqueta i preservar el model futbolístic, amb suport incondicional de l'aleshores president Sandro Rosell i la resta de la Junta Directiva.

Els resultats van confirmar aquesta aposta, amb l'inoblidable Lliga dels 100 punts. El domini blaugrana va ser aclaparador, amb el Barça líder des de la primera jornada fins a l'última. Els 100 punts assolits de 114 possibles igualaven el rècord absolut de puntuació a la Lliga del Reial Madrid el curs 2011/12. A més, l'equip barcelonista va establir un nou rècord golejador particular, amb 115 gols en 38 jornades.

F Víctor Salgado - FCB

F Miguel Ruiz - FCB

F Miguel Ruiz - FCB

La Catedral es va quedar petita per acollir el funeral de Tito Vilanova i molts ciutadans van seguir la cerimònia des de la plaça. Adrià Vilanova i la seva germana gran, Carlota, van pronunciar unes paraules molt sentides dedicades al seu pare. Tota la plantilla del primer equip va acomiadar Tito, juntament amb tots els capitans de les seccions del Club.

F Germán Parga - FCB

El Barça Alusport va tornar a conquerir la UEFA Futsal Cup a Bakú (l'Azerbaidjan) després de l'èxit aconseguit a Lleida dos anys abans.

La conjura de l'Ari

Després de la decepció de l'any anterior, el Barça Alusport es va prometre tornar a conquerir el màxim títol europeu de futbol sala per a clubs i dedicar-lo al brasiler lesionat

F Germán Parga - FCB

El brasiler Dyego, incorporat al mes de gener, va ser clau en la Final a Quatre i va ser l'únic jugador del Barça Alusport a marcar en els dos partits de la competició.

En una Final a Quatre molt disputada, el Barça Alusport es va mostrar com el millor equip dels quatre finalistes i va conquerir la segona UEFA Futsal Cup de la seva història.

Oriol Bonsoms

Normalment els partits importants demanen una preparació més exhaustiva i es treballa amb més temps de l'habitual per tal de preveure tots els escenaris possibles i resoldre els problemes que puguin sorgir durant el transcurs del partit. En el cas del FC Barcelona Alusport, la preparació de la UEFA Futsal Cup va començar un any abans, fins i tot abans de classificar-se per a la competició.

La Final a Quatre que es va disputar a Tbilissi (Geòrgia) a l'abril del 2013 va ser una decepció per a l'expedició catalana. Els homes de Marc Carmona no van tenir el dia i van caure eliminats a les semifinals de la UEFA Futsal Cup davant del Kairat Almaty, equip que posteriorment es proclamaria campió de la competició.

Ja a la tornada d'aquella Final a Quatre l'equip es va conjurar per guanyar la Lliga i classificar-se de nou per disputar la competició europea la temporada 2013/14. A la fase prèvia, celebrada al novembre a la República Txeca, l'objectiu era clar. Volien tornar a disputar la Final a Quatre i refer-se del mal tràngol d'un any abans.

I aquest sentiment encara es va fer més fort quan, al mes de març, l'equip estava disputant a Logronyo la Copa d'Espanya. En una jugada fortuïta quan quedava menys d'un minut per al final de la semifinal davant de l'Inter Movistar el brasiler Ari va trencar-se el tendó d'Aquil·les. El vestidor va quedar trencat per complet. Més enllà de la derrota i del fet de no poder revalidar el títol de Copa d'Espanya per quart any consecutiu, el Barça Alusport estava trencat per la lesió d'un dels seus membres més estimats. La tornada va ser un drama, ja que els jugadors eren conscients que Ari estaria fora de les pistes molts mesos i l'objectiu de tornar a conquerir la Final a Quatre s'hauria d'assolir sense ell.

LA DERROTA A LES SEMIFINALS DE TBILISSI EL 2013 VA ESPERONAR ELS DE CARMONA

En el primer entrenament després de la dura derrota a la Copa d'Espanya, l'equip es va reunir i va conjurar-se encara més per guanyar el màxim títol europeu de futbol sala de clubs. I volien dedicar-lo especialment al seu company lesionat.

Els mesos van anar passant i la cita va arribar. Uns dies abans de marxar cap a Bakú (l'Azerbaidjan) el brasiler va comunicar als seus companys que no podria viatjar amb ells. La distància i les hores de vol eren massa per a ell i s'hauria de conformar a seguir el partit i animar els seus companys des de casa seva a Castelldefels.

L'equip va entendre la decisió de l'Ari i el sentiment de guanyar per poder dedicar-li la victòria es va fer més gran encara. El vestidor blaugrana al pavelló de Bakú estava folrat amb imatges del brasiler i la seva presència a l'expedició es feia evident en molts moments.

I, abans de disputar la Final, l'equip va rebre la trista notícia de la defunció del que va ser entrenador del primer equip de futbol Tito Vilanova. L'equip va lluir crespons negres en senyal de dol i va sentir la necessitat de dedicar-li el triomf també a ell.

Després de dos partits disputadíssims, amb dues pròrrogues i una tanda de penals incloses, el Barça Alusport va proclamar-se per segona vegada a la seva història campió de la UEFA Futsal Cup en tres anys. Els jugadors van treure samarretes de l'Ari per recordar el company que no havia pogut estar entre ells però que formava part de l'èxit a què tots s'havien compromès un any abans a Geòrgia.

Tot just arribar a l'hotel de concentració després d'haver-se proclamat campions d'Europa, el capità Jordi Torras va trucar a l'Ari i tot l'equip va poder escoltar les seves paraules a través d'uns altaveus. "Hem aconseguit el que ens vam prometre ara fa un any. Felicitats a tots", va deixar anar l'Ari. Tots havien complert la promesa conjunta que s'havien fet un any abans.

El Barça és l'únic club capaç de guanyar la Copa del Rei.

LA QUARTA COPA DEL REI CONSECUTIVA

Sense temps per celebrar la segona UEFA Futsal Cup de la història del Club, l'equip va viatjar fins a Bilbao per jugar la final de la Copa del Rei davant d'ElPozo Múrcia. En un partit disputadíssim i en què també es va haver de jugar una altra pròrroga, el Barça Alusport va repetir triomf mercès a un gol de Fernandao al temps extra. Era la quarta vegada que els culers aixecaven el trofeu, totes de manera consecutiva. De fet, des que es va instaurar aquesta competició cap altre equip ha estat capaç de superar els de Marc Carmona.

Un doblet per a la història

L'equip de Ricard Muñoz enterra els fantasmes més recents i recupera l'hegemonia amb la vintena Lliga Europea i la vint-i-cinquena OK Lliga. Aquest és el catorzè doblet de l'hoquei patins blaugrana, la secció més llorejada del Club

A la foto superior, Aitor Egurrola, a punt d'aixecar la Lliga Europea. A la imatge inferior, els jugadors i el cos tècnic celebren la consecució de l'OK Lliga 2013/14.

F Germán Parga - FCB

Aleix Santacana

Egurrola, Leizeaga, Leizagoyen, Marichalar, Inda, Arin, Elizondo, Anso, Larrinaga, Zubeldia, Espelosin, Larrañaga, Arillaga, Arsuaga, Errandorena i Iturbe. "No tinc vuit cognoms bascos, sinó 16!", va fer broma Aitor Egurrola pocs minuts després de conquerir la vintena Lliga Europea de l'hoquei patins blaugrana. El Pop va tornar a tancar la porteria amb pany i forrellat i va tenir l'honor d'aixecar la seva novena Copa d'Europa, la primera com a capità. "Aixecar aquest trofeu a casa, al Palau, va ser molt especial. Et passen moltes coses pel cap quan veus gent tan eufòrica. És una sensació que recordaré sempre", reconeix un home que ja ha igualat els títols de llegendes com Vila-Puig i Borregán i que està a una de les 10 Lligues Europees de Centell. L'èxit d'Egurrola és l'èxit d'un bloc amb majúscules, d'un grup de jugadors i tècnics que s'han aixecat amb més força que mai. Fa tot just un any, l'equip havia caigut eliminat a les semifinals de la màxima competició europea davant el Benfica i va veure com el Liceo de la Corunya s'emportava l'OK Lliga.

"La feina ben feta ens ha portat fins aquí", apunta Ricard Muñoz, el gran artífex d'aquesta recuperació. El tècnic blaugrana, un home molt vinculat al Club, ha portat l'equip a assolir el catorzè doblet de la història de la secció. Des del 2010 que no s'aconseguia la corona europea, el títol més preuat. Massa temps per a una secció acostumada a assaborir la glòria. Aquest curs, en només cinc dies de diferència, van caure la vintena Lliga Europea i la vint-i-cinquena OK Lliga. "És un final que tots hauríem somniat. Hem treballat intensament per recollir els fruits i ara és moment d'assaborir-los", explica amb satisfacció un entrenador que en el seu primer any sencer al capdavant de l'equip ha guanyat tres dels quatre títols en joc (només es va escapar la Copa del Rei a la final). "Aquest grup necessitava una temporada com aquesta!", exclama Marc Torra, un altre dels grans referents del Barça i qui, per fi, ha pogut afegir una Lliga Europea al seu palmarès particular. "Cada any, abans de la Final Four, em demanaven que em fes fotos amb el trofeu. Ja n'estava una mica fart perquè després no hi havia manera de guanyar-lo. Aquest cop no me'n vaig voler fer cap", afirma amb un somriure el davanter de Tordera. "Entre el Marc i jo ja tenim 10 Copes d'Europa!", acostuma a dir Aitor Egurrola, amb una rialla d'orella a orella. El vestidor ha estat unit des del principi fins al final i el bon ambient entre tots ells ha estat clau per arribar a bon port.

RICARD MUÑOZ: "ÉS UN FINAL QUE TOTS HAURÍEM SOMNIAT"

La temporada 2013/14 ha estat de rècord. El Barça ha mantingut una línia excel·lent a la competició de la regularitat i ha establert un nou rècord de gols marcats a l'OK Lliga, i a Europa va ser capaç de sobreposar-se a l'ensopegada a la pista del Porto per anar de menys a més. "Ha estat un any magnífic. Tots l'hauríem signat abans de començar", destaca Pablo Álvarez, un dels tres jugadors argentins de l'equip i un autèntic home-gol. Els de Ricard Muñoz tanquen el curs amb la Supercopa d'Espanya i les esmentades OK Lliga i Lliga Europea. Així doncs, s'han guanyat a pols el dret de disputar la Copa Continental i la Copa Intercontinental de la temporada vinent. Després de les merescudes vacances d'estiu, a l'espera que s'estreni la segona part de la pel·lícula "Ocho apellidos vascos", Aitor Egurrola confia que tot continuï igual. Ell, l'home que presumeix dels 16 cognoms bascos, no es cansa de guanyar i en vol més. Està tranquil. Sap que la resta de l'equip manté la mateixa fam de títols. L'hoquei patins blaugrana torna a ser al cim i no té pressa per baixar-ne.

Marc Torra i Xavi Barroso celebren un dels gols de la final de la Lliga Europea.

EL PALAU COM A TESTIMONI

El Club va apostar fort per organitzar la Final Four de la Lliga Europea i l'equip va saber sobreposar-se a la pressió afegida que comporta jugar a casa. L'històric Palau Blaugrana va ser la seu de dos grans èxits de la secció d'hoquei patins. Un total de 4.756 espectadors van vibrar amb el triomf del Barça contra el Porto a la final de la Lliga Europea (1-3). Cinc dies després, també al Palau, els de Ricard Muñoz van superar el Reus Deportiu (8-4) i es van proclamar matemàticament campions de l'OK Lliga 2013/14. El president Josep Maria Bartomeu, present a la Llotja a la final de la Lliga Europea, valorava molt positivament aquests títols: "Aquests jugadors i aquest cos tècnic se'ls mereixien. Han fet una feina increïble!".

LLET NOSTRA
Glop

F Germán Parga - FCB

Víctor Tomás, capità de l'handbol blaugrana, aixeca el trofeu de la Lliga, que es va aconseguir a cinc jornades del final.

Cinc títols i un nou rècord

La Lliga, el Mundial de Clubs, la Supercopa Asobal, la Copa Asobal i la Copa del Rei conformen el palmarès dels blaugranes durant la temporada 2013/14

Gustau Galvache

L'handbol blaugrana presenta un envejable estol de títols durant aquesta temporada. El primer títol arribava ben d'hora i per primera vegada a la història del Club. El 30 d'agost del 2013, el FC Barcelona superava l'HSV Hamburg per 27 a 25 i aixecava, en la primera participació blaugrana en el Mundial de Clubs, el títol de l'anomenada Super Globe.

Es va repetir la final de la Champions 2012/13. Els esperava l'Hamburg i els homes de Pascual, en un excel·lent partit, van prendre revenja de la Champions i van portar a Barcelona el títol de la Super Globe.

Una setmana després de vèncer a la Super Globe, el Barça d'handbol s'enduia la Supercopa Asobal. El Naturhouse La Rioja era el rival i els blaugranes els van superar, en un partit jugat a Valladolid, per 40 a 31.

Poc abans de Nadal arribava el tercer títol, la Copa Asobal. En una competició en format F4 disputada al Palau, els barcelonistes van superar el BM Osca, a semifinals, per 39 a 25, i el BM Granollers a la final per 34 a 28, sumant la novena Copa Asobal de la secció.

La Lliga va ser el premi a una trajectòria. Els homes de Pascual van fer una Lliga perfecta, amb 30 triomfs en 30 partits, i van proclamar-se campions a la jornada 25, en un partit disputat al Palau Blaugrana, en què el Barça va superar per 48 a 22 el BM Aragó.

El partit davant dels aragonesos va significar aconseguir matemàticament la 21a Lliga de la història i tot i que faltaven 5 jornades, els blaugranes no van perdre la concentració en cap moment i van fer una Lliga amb 30 triomfs, fet insòlit en la història de la secció.

El trofeu de la Super Globe, el Mundial de Clubs de l'handbol, conquerit per primera vegada.

El cinquè títol va ser la Copa jugada a Pamplona, el primer cap de setmana de maig. Els amfitrions d'Anaitasuna van ser els rivals a semis i es van veure superats per 28 a 36. A la final els esperava el BM Granollers, i els de *Pasqui* es van endur el trofeu en guanyar per 42 a 32.

Esperava la Champions. Després de dominar la 1a fase, els blaugranes van superar l'Aalborg a vuitens. La derrota per set gols (38-31) a camp del Rhein Neckar Löwen a quarts va deixar el pas a la Final Four, a la tornada al Palau. Una tornada on, amb un ambient espectacular, els blaugranes van guanyar el pas a la Final Four en vèncer per 31 a 24.

A Colònia, els blaugranes van viure un moment molt dur. El partit va finalitzar amb un 32 a 32, amb un gol del Flensburg al darrer segon. La pròrroga no va servir per trencar la igualtat i el 36 a 36 donava pas als penals. L'encert dels alemanys va ser total i una errada blaugrana, des dels 7 metres, els va condemnar a la derrota per 39 a 41. En el tercer i quart, el FC Barcelona va superar el Veszprém per 26 a 25, finalitzant la Champions en tercer lloc.

F Germán Parga - FCB

XAVI PASCUAL RENOVA FINS AL 2017

L'entrenador de l'equip d'handbol Xavi Pascual, que tenia contracte en vigor fins al 30 de juny del 2015, va arribar a un acord amb el Club per prolongar el vincle contractual dues temporades més. Pascual, que ocupa la banqueta blaugrana des del febrer del 2009, ha guanyat 20 títols des de la seva arribada al capdavant del primer equip.

F Miguel Ruiz - FCB

El capità del Juvenil A, Roger Riera, acompanyat dels seus companys, aixeca la copa de la UEFA Youth League.

El millor juvenil d'Europa

El Barça es va proclamar campió de la UEFA Youth League. Aquesta victòria fa entrar els blaugranes a la història com els primers guanyadors d'aquesta competició

Xavier Guarte

La ciutat suïssa de Nyon serà sempre recordada pels integrants del Juvenil A. Els blaugranes van ser els guanyadors de la primera edició de la UEFA Youth League en vèncer el Benfica (0-3) a la gran final a l'estadi Colovray el 14 d'abril passat. Una competició que s'estrenava aquesta temporada amb els 32 equips sub-19 dels clubs classificats per a la Lliga de Campions. Els jugadors de Jordi Vinyals van fer un gran torneig en què van aconseguir nou victòries i un empat en deu partits disputats.

El Juvenil A va quedar enquadrat al grup H amb el Milan, l'Ajax i el Celtic de Glasgow. Els de Vinyals van fer una gran primera fase i van aconseguir guanyar els tres partits a domicili, on van destacar les golejades davant el Milan (2-6) i l'Ajax (0-4). Al Mini només els italians van ser capaços d'esgarrapar un punt (1-1). Amb 16 punts finalitzava la fase de grups i encaraven amb optimisme els vuitens. El Copenhaguen i l'Arsenal van ser les víctimes dels blaugranes als vuitens i als quarts de finals disputats a partit únic al Mini.

Nyon esperava i la glòria era més a prop. El més important, però, era veure com els joves jugadors havien anant progressant com a futbolistes en aquesta competició.
A la ciutat suïssa es va respirar *fair play* per les quatre cantonades. I és que el respecte és un dels valors fonamentals que la UEFA impulsa amb força.

El Schalke alemany va ser el rival a les semifinals i Munir va trencar la igualtat entre ambdós conjunts al minut 72 per aconseguir el pas a la final. El Benfica va ser l'oponent després d'eliminar el Reial Madrid (4-0). Els portuguesos es van mostrar com un gran equip, però l'encert dels blaugranes, amb gols de Tarín i dues dianes de Munir, la segona amb un xut espectacular des del seu propi camp, va donar la victòria final al Juvenil A. Així, els blaugranes aconseguien aquest preuat trofeu que els oficialitzava com a millor equip sub-19 del Vell Continent.

F Miguel Ruiz - FCB

Els jugadors del Juvenil A celebren amb un ball especial la consecució del títol europeu.

LA LLIGA, BLAUGRANA

El Juvenil A va ser campió de la Lliga de la Divisió d'Honor. Els blaugranes van finalitzar els 30 partits amb 72 punts, 10 més que el segon classificat, l'Espanyol. Van vèncer en 23 partits i van empatar-ne tres per només quatre derrotes. Els de Vinyals van tornar a demostrar la seva superioritat a la competició domèstica i van revalidar la Lliga aconseguida la temporada passada.

Tricampiones!

El Femení A es consolida com el millor equip d'Espanya després de guanyar la seva tercera Lliga de manera consecutiva

Xavier Guarte

El Femení A del FC Barcelona està marcant una època al futbol espanyol després d'haver sumat la seva tercera Lliga consecutiva –les úniques tres que té el Club. L'hegemonia de les blaugranes s'estén durant quatre anys en què han aconseguit tres Lligues (2012, 2013 i 2014) i dues Copes de la Reina (2011 i 2013). Les noies de Xavi Llorens tenen ara el repte de lluitar per aconseguir el segon doblet consecutiu amb la Copa de la Reina a l'horitzó. A més, el Femení A va quallar una gran temporada a la UEFA Women's Champions League, on va arribar fins als quarts de final de la competició –fita mai assolida per cap equip de la Lliga Espanyola.

Aquesta tercera corona ha estat guanyada d'una manera brillant per les jugadores de Xavi Llorens. Els números de les blaugranes han estat espectaculars. Dels 30 partits n'han guanyat 25, empatat quatre i perdut només un. De fet, la derrota amb l'Sporting de Huelva a la penúltima jornada, ja amb la Lliga a la butxaca, significava el trencament d'una ratxa de 56 partits sense perdre. L'última derrota blaugrana datava del 9 de setembre del 2012. D'aquestes 30 jornades les de Llorens han materialitzat 82 gols i n'han rebut només 11. Al final els 79 punts sumats n'han suposat 10 d'avantatge respecte al segon classificat, l'Athletic Club. La jornada 27 ha estat la definitiva per assolir aquest gran èxit. En un partit molt complet les jugadores de Xavi Llorens es van desfer de l'Atlético Féminas al Cerro del Espino (0-3). Aquest resultat donava la Lliga definitivament a unes jugadores que han dominat del principi al final aquesta competició. "La Lliga ha estat més competida del que sembla. Ens ha costat moltíssim tot i guanyar faltant tres jornades per al final. Ha estat molt dura pel fet de les lesions, la Champions pel mig i la decepció de la Copa Catalunya a l'inici, però les jugadores ho han donat tot i és un orgull entrenar-les", va declarar el tècnic Xavi Llorens un cop confirmat el títol.

F Atlètic de Madrid

Alegria desbordada del Femení A després de la victòria davant l'Atlètic de Madrid que confirmava el títol.

Aquest partit, a més, va significar l'adéu de la gran golejadora blaugrana Sonia Bermúdez, que es va incorporar al Western New York Flash després d'aquell compromís. Allà s'ha trobat Vicky Losada, que va marxar de l'equip al mes de març. Aquest interès dels grans equips de les grans lligues professionals demostra la gran feina realitzada en els últims anys al Club en matèria de futbol femení.

Miguel Ruiz - FCB

Les campiones reben la seva tercera copa de la Lliga al camp 7 de la Ciutat Esportiva Joan Gamper.

El Nou Espai Barça rep el suport majoritari dels socis

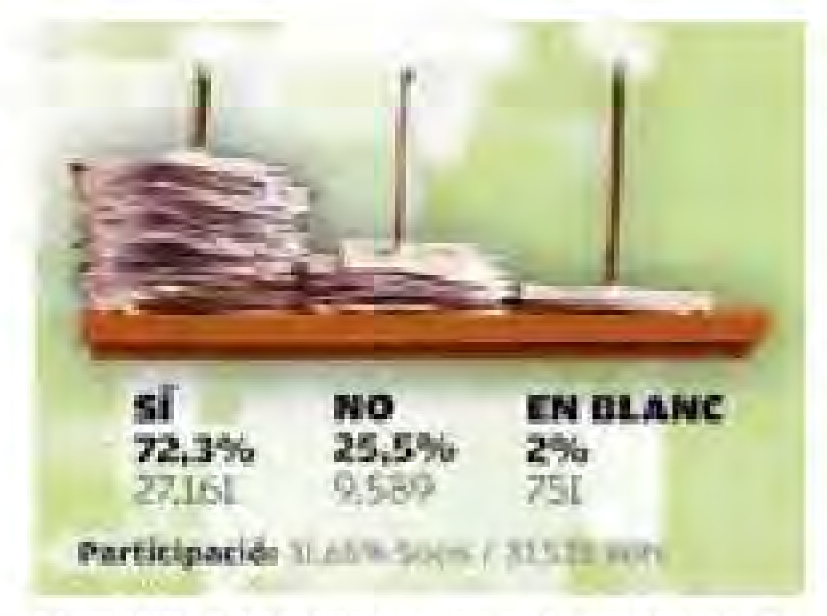
El Referèndum del 5 d'abril passat va ser una jornada festiva i plena de civisme. Un total de 37.535 socis van exercir el seu dret a vot i el 72% ho van fer a favor de la Proposta del Nou Espai Barça

Ketty Calatayud

El Nou Espai Barça va deixar de ser una proposta per convertir-se en un projecte quan el 5 d'abril passat els socis del FC Barcelona van votar *Sí* per una àmplia majoria. El projecte començarà a ser una realitat a partir del maig del 2017, quan començaran les obres, que duraran tres temporades i quatre estius, fins al març del 2021, i que dotaran el Camp Nou de totes les prestacions d'un estadi de nova generació.

Els socis del Barça van donar llum verda a un projecte il·lusionant. Dels 37.535 socis que van fer ús del seu dret a vot, un total de 27.161 (el 72,36% del total) van votar que *Sí* a la proposta, molt per sobre dels 9.589 socis que van votar que *No* (el 25,55%).

El president Josep Maria Bartomeu va destacar que el barcelonisme havia viscut "una festa democràtica, un episodi històric que recordaran les pròximes generacions de culers". El president va reconèixer que durant tota la jornada electoral se li van apropar molts socis per fer-li arribar què pensaven de la Proposta Nou Espai Barça: "Em comentaven que votaven a favor d'un projecte que probablement, per qüestions d'edat, no podran veure, però que han vingut a votar per garantir un millor Camp Nou i un millor Barça per als seus néts". Bartomeu, però, també va donar les gràcies als socis que van decidir votar *No*. "Els he de donar gràcies pel seu vot i els dic que els demostrarem que el que farem és bo per al Club i se'n sentiran orgullosos. Treballarem per fer un club millor".

Els resultats del Referèndum van ser molt clars: els socis del Barça aposten per un projecte de Club que convertirà el Nou Espai Barça en el millor complex esportiu del món al centre d'una gran ciutat.

Cal recordar que el Nou Espai Barça inclou la construcció d'un Nou Camp Nou aprofitant l'estructura de l'actual, un Nou Palau amb 10.000 localitats per poder competir a l'Eurolliga de bàsquet i un Minipalau annex, a més dels edificis destinats a activitats complementàries, i a més d'una zona enjardinada que integrarà l'espai al barri i a la ciutat.

Un cop acabada la temporada esportiva, tal com es va comprometre la Junta Directiva, el Club treballarà les pròximes setmanes per presentar el calendari d'accions per desenvolupar el projecte aprovat pels socis.

Millorar el patrimoni i la comoditat del soci

El Club afronta, doncs, un repte de futur apassionant i molt il·lusionant amb un doble objectiu: d'una banda, millorar el patrimoni del FC Barcelona amb unes instal·lacions que estaran a altura d'un dels millors clubs del món

AMBIENT FAMILIAR EN UNA JORNADA HISTÒRICA

Era la segona vegada a la història del Club que els socis estaven convocats a un referèndum, 64 anys després del primer, que es va celebrar per decidir la compra dels terrenys del Camp Nou. L'esplanada davant de l'Auditori 1899 va acollir l'espai de votacions, ubicat en unes grans carpes on es van instal·lar les 180 meses electorals, i la jornada va transcórrer sense cap incident. El bon ambient familiar es va viure a tot el recinte del Camp Nou, i en especial a l'esplanada on es van organitzar les activitats paral·leles a les votacions. Durant tot el matí van passar per la zona lúdica 15.000 socis i acompanyants que van gaudir de les diferents activitats infantils, actuacions musicals i àpats populars.

F Miguel Ruiz - FCB, Germán Parga - FCB, Víctor Salgado - FCB

i, de l'altra, augmentar la comoditat dels socis. En aquest sentit, el projecte del Nou Espai Barça posa èmfasi en la funcionalitat, la confortabilitat i el gaudiment de l'Espai. Per això, el projecte preveu millorar els accessos per als cotxes i els vianants, més rapidesa d'accés a la localitat (en 5 minuts es podrà arribar o sortir de la tercera graderia), la desaparició de les barreres arquitectòniques, els esglaons i la seva substitució per rampes, ascensors i escales mecàniques.

La confortabilitat climàtica també millorarà substancialment amb la coberta de l'Estadi, i els abonats que ara no tenen una localitat sota cobert estaran resguardats per la coberta, que comprendrà totes les graderies i estaran protegits de la pluja, el vent i el sol. També s'ampliarà l'aforament del pàrquing fins a les 5.000 places. Els serveis augmentaran en quantitat i qualitat (més i millors lavabos i punts de restauració, desaparició de les olors de l'Estadi).

L'ampliació de l'aforament del camp fins a les 105.000 localitats també permetrà destinar bona part dels nous seients a la llista d'espera d'abonaments.

La primera graderia és la clau de la transformació del Camp Nou. Serà de nova construcció i guanyarà en verticalitat, amb la qual cosa millorarà la visió general dels abonats, especialment dels de les últimes fileres, que fins ara no veien la totalitat de l'Estadi ni els videomarcadors.

BARTOMEU: "AQUESTA JORNADA LA RECORDARAN LES PRÒXIMES GENERACIONS"

Aquesta remodelació implicarà una reducció de seients, però el Club recol·locarà els abonats arreu de l'Estadi i tindran prioritat absoluta per triar un nou seient. S'utilitzaran criteris de reagrupament amb familiars i amics per afavorir aquesta ressituació dels abonats de la primera graderia que es vegin afectats.

El finançament del Nou Espai Barça no implicarà cap derrama ni cap aportació extraordinària per part del soci, així com cap augment dels abonaments. El pla de finançament no posarà mai en risc la sostenibilitat econòmica del Club i preveu com a prioritat el manteniment econòmic de l'excel·lència esportiva. El Nou Espai Barça, amb un cost previst de 600 milions, es finançarà amb recursos interns que generarà el mateix projecte (200 milions), deute bancari (200 milions) i els *tittle rights* (posar un cognom a l'Estadi sense que perdi el nom del Camp Nou).

Respecte al Nou Palau, els socis també gaudiran d'una àmplia gama de serveis, botigues, restauració i zones d'oci. El recinte no tindrà cap barrera arquitectònica i desapareixeran els obstacles visuals, i els abonats no tindran cap afectació per les obres, atès que el nou pavelló es construirà en els terrenys actuals del Miniestadi.

Àlex Caparrós - FCB

En els Congressos de les últimes tres temporades s'han aprovat per unanimitat les propostes del projecte Penyes Segle XXI.

Més penyes, més territori

El projecte Penyes Segle XXI és el full de ruta per transformar el moviment des de dins. La clau: que les penyes siguin l'expressió del Barça arreu

Miriam Nadal

Des del 14 de desembre, Antoni Guil és el president del Consell de Penyes i, des de fa gairebé una dècada, una de les persones clau per entendre la transformació del moviment. El 2006, des del Consell Consultiu de Penyes, es va fer una profunda reflexió. Les penyes necessitaven saber què eren i què volien ser. "Vèiem clar que volíem ser el Barça al territori, que calia traslladar els valors del Club a cada poble i a cada barri", recorda Guil. Aquesta reflexió del 2006 és un punt d'inflexió bàsic per entendre què ha passat fins a l'actualitat: "Tots compartíem els criteris bàsics. Havíem parlat molt i ens havíem reunit molt. Estàvem d'acord que el moviment de penyes calia transformar-lo per donar impuls i avançar".

Així es va començar a traçar amb passió i responsabilitat el full de ruta d'aquesta transformació per elevar la marca *Penya* i, a partir de l'estiu del 2010, el projecte va agafar volada. "Des del minut zero, el vicepresident Jordi Cardoner, el directiu Pau Vilanova i els presidents Rosell i Bartomeu van tenir la voluntat de treballar plegats", explica el president del Consell de Penyes.

Guil parla amb vocació de servei tant cap al Barça com cap als reptes que es van marcar el 2006: "Quan parlem de rejovenir el moviment i de modernitzar-lo no ens referim a edats. Ens referim a donar vitalitat i força a les penyes. Donar vida i nous criteris. Les penyes no són un element folklòric. Les penyes han de ser referents en cadascun dels pobles i barris. Les penyes són les oficines del Barça al territori".

Perquè el moviment de penyes fos un element actiu a la vida del Club calia organitzar i estructurar-se i, alhora, també rebre el reconeixement per part del Club. "Aquesta junta ha reconegut per primera vegada el moviment. Som un membre més de la família i això està recollit als nous estatuts del Club. S'ha reconegut també la nova organització territorial a través de federacions als mateixos estatuts i aquest reconeixement també forma part de la transformació", argumenta Guil.

Gràcies als nous estatuts del Club, els 30 presidents de les Federacions Territorials tenen vot a l'Assemblea de socis compromissaris.

"Abans ja hi havia organitzacions, agrupacions i coordinadores de penyes però calia homogeneïtzar l'estructura. Creiem que les federacions són el format idoni i la futura confederació de penyes rematarà el procés", explica convençut el també alcalde de Montmeló.

Des dels Congressos de Penyes del 2011, el

Germán Parga - FCB

Una reunió del Consell de Penyes.

Pau Vilanova, nou directiu del Club.

PAU VILANOVA, NOU DIRECTIU DE L'ÀREA SOCIAL

La Junta Directiva va demostrar el seu compromís amb les penyes amb el nomenament de Pau Vilanova com a nou directiu adscrit a l'Àrea Social, que es responsabilitzarà directament del moviment penyístic. Vilanova té una àmplia trajectòria de servei al FC Barcelona. Del 2003 al 2005 va formar part de la Comissió Social i des del 2010, de la mà de Sandro Rosell, guanyador aquell any de les eleccions a la presidència, va assumir el càrrec de directiu en cap de la Comissió Social, i ha estat un dels homes del Club que més relació han tingut amb les penyes. "Estic molt il·lusionat pel nomenament, a la vegada que molt compromès amb la responsabilitat que assumeixo com a directiu", ha manifestat Pau Vilanova. "Sóc conscient que el càrrec de directiu és fruit del gran treball que estem realitzant conjuntament amb el moviment penyístic, una de les nostres singularitats com a club", va afegir.
Pau Vilanova Vila-Abadal (Barcelona, 1964) està casat i és pare de quatre fills. És dissenyador i gestor d'obres, format en l'Escola d'Arts Aplicades i Oficis Artístics Llotja i amb un màster a la Universitat de Copenhaguen. Dirigeix l'empresa Pau Vilanova des del 2008, després d'haver estat durant vint anys a la firma Jordi Vilanova Disseny. Ha treballat al despatx Nissen & Gehl de Copenhaguen i ha estat membre de les juntes directives del FAD, ADIFAD, ARQUINFAD, i representant a l'estat espanyol al BEDA.

"QUAN PARLEM DE REJOVENIR EL MOVIMENT I DE MODERNITZAR-LO NO ENS REFERIM A EDATS. ENS REFERIM A DONAR VITALITAT I FORÇA A LES PENYES. LES PENYES HAN DE SER REFERENTS EN CADASCUN DELS POBLES I BARRIS"

2012 i el 2013, cadascun d'aquests passos del projecte Penyes Segle XXI ha estat aprovat pels penyistes per unanimitat.

Una de les qüestions bàsiques per entendre aquest projecte per donar impuls a les penyes és que els canvis s'han de fer, primer, en cadascuna de les penyes i, després, al moviment en general. Apropar els socis a les activitats de les penyes i, a través d'aquestes, els socis al teixit associat dels pobles i barris. "Som un moviment vinculat al Barça però també amb identitat pròpia. Ara estem en un moment crucial. Hem consolidat una transformació i el procés d'autogestió comença ara. Hem de vincular el soci al moviment. És bàsic per guanyar credibilitat. La massa social ha d'implicar-se en la realitat que és una penya. Els socis han de viure les penyes en tota la seva plenitud. És la manera que el soci també arreli més al territori. El Barça no només és futbol. Són valors i és sentiment", subratlla Guil.

VINCULAR EL SOCI AL MOVIMENT ÉS UNA PRIORITAT PER GUANYAR CREDIBILITAT

Per l'Antoni, accions com el carnet del penyista o el cens de les penyes són importants per identificar i conèixer el moviment. Són passos que donen més valor a les penyes i als penyistes. Pel màxim responsable del Consell de Penyes, el repte imminent és tenir un marc relacional amb el Club per determinar l'autogestió del moviment: "Tot això que hem fet no hauria estat possible sense la complicitat del Club i de les penyes. Tots havíem entès que havia arribat el moment de introduir canvis per no caure en la decadència. Sense les complicitats, no hauria estat possible. En el proper Congrés, l'èmfasi és posarà en el marc relacional amb el Club".

Guil ens explica que s'ha avançat molt en els últims quatre anys i se l'entreveu molt satisfet de la feina feta. Però és conscient que encara els queda com a repte que es notin més tots aquests canvis interns del moviment de penyes: "Cal comunicar més cap als penyistes i els socis aquesta evolució. Volem encara més implicació dels penyistes en les decisions. La gent intueix els canvis i més protagonisme de les penyes. Però aspirem a més".

PROJECTE PENYES SEGLE XXI

El projecte Penyes Segle XXI és el full de ruta impulsat des del Consell Consultiu de Penyes per fomentar la modernització del moviment i elevar la marca Penya, per tal que el moviment de penyes sigui un actiu més del Club. Per això calia organitzar i estructurar el moviment i millorar l'atenció i el servei a les penyes. La primera mesura va ser l'obertura de l'Oficina d'Atenció a les Penyes (OAP). Un punt cabdal del projecte Penyes Segle XXI és apropar el soci a les penyes perquè aquest en pugui gaudir. El projecte té uns eixos principals:

1. Ser el Barça al territori. Han de ser una eina del barcelonisme i exercir d'extensió del Barça a les poblacions i barris. Cal aprofitar la tradició associacionista del país i del mateix Club.
2. Millorar la gestió. Caminar cap a l'autogestió. El moviment ha de ser autosuficient i cal que tingui una estructura clara. Calia endreçar el moviment amb el cens i el carnet del penyista.
3. Millorar la comunicació. Reforçar la comunicació entre el Club i les penyes i a l'inrevés. Cal fer extensiva la feina de les penyes a tot el barcelonisme.
4. Rejovenir i modernitzar el moviment. Cal canviar estigmes i canviar-los des de dins. Cal ser més dinàmic i dinamitzador de la societat. Apropar el moviment als joves i fer més accions per garantir la sostenibilitat de les penyes.
5. Difondre els valors i la solidaritat del Club. Ser penyista va més enllà de ser un seguidor. S'ha de difondre els valors de l'Entitat i el moviment ha de ser solidari. Cal intentar que la societat sigui menys injusta.
6. Nova organització del moviment. El moviment ha canviat radicalment en els darrers quatre anys. De 35 zones ha passat a 30. Del Consell Consultiu s'ha passat al Consell de Penyes, integrat pels 30 presidents de cada federació. El Consell de Penyes té quatre comissions temàtiques: màrqueting, normativa de penyes, desplaçament i entrades i actes i activitats. Cada president de zona, gràcies als nous estatuts, té vot a l'Assemblea a partir del 2014.
7. Créixer en el món. El Barça és l'únic club al món governat pels seus socis. Desperta admiració. Cal seguir treballant perquè el moviment de penyes en l'àmbit internacional sigui més fort i consolidat.

Troba la teva penya!

Marc Parramon

El Maresme és una de les 30 zones en què es divideix el mapa penyístic del FC Barcelona. En aquest territori hi ha inscrites 22 penyes oficials amb 3.417 penyistes censats. Aquesta va ser una de les primeres zones en què el moviment es va organitzar com a agrupació i destaca també per la seva vessant integradora amb els nouvinguts.

JUNTA DIRECTIVA

Amb l'objectiu de dinamitzar el col·lectiu i fer-lo més efectiu, cada zona té una junta directiva formada per alguns dels presidents de les penyes del territori. Amb aquest òrgan de govern es busca facilitar les relacions amb el FC Barcelona i el diàleg entre les penyes.

Aquests són els membres de la junta directiva de la zona del Maresme:

President	Manel Flores Viera	**Vocal**	Antonio Montal Vila
Vicepresident	Jaume Tomàs Roig	**Vocal**	Enric Godàs Lloveras
Secretari	Pietat Vila Samper	**Vocal**	Jordi Pardo Serrat
Tresorer	Josep Comas Brugada	**Vocal**	Georgina Montsant Maillo
		Vocal	Joan Bosch Duch

DESTACANT LA PROJECCIÓ DEL BARÇA B

Els membres de la **Penya Solera Barcelonista** de Calella organitzen des del 2003 el Memorial Mario Munt, en honor a un dels cofundadors de l'agrupació (creada el 1958), en el qual cada any premien el jugador del Barça B amb més projecció. Enguany el guardó se l'ha endut Sergi Samper.

QUI ÉS L'AVI XAXU?

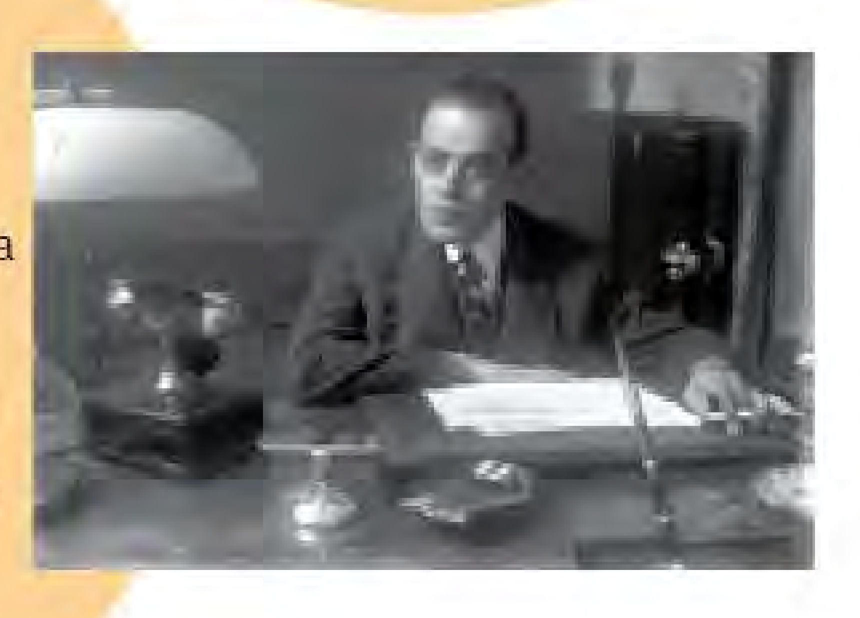
La **PB L'Avi Xaxu** de Malgrat de Mar deu el seu entranyable nom a Josep Vicens i Juli (1870- 1956), compositor i intèrpret de sardanes que va viure a la població a principis del segle XX i que era conegut amb aquest sobrenom.

AMB EL DIA INTERNACIONAL DE LA DONA

A la **PB Pineda de Mar** celebren des de fa quatre anys el dia internacional de la dona (8 de març). Una activitat pionera que consta d'una xerrada sobre el paper de la dona al món de l'esport i que es tanca amb un sopar de germanor. A la cita d'enguany hi van assistir més de 100 persones.

EN RECORD DEL PRESIDENT AFUSELLAT

La **PB Josep Sunyol i Garriga** de Palafolls porta la història del FC Barcelona al seu nom. Josep Sunyol (1898-1936) va ser president del Barça del juliol del 1935 i fins al dia del seu assassinat, a l'agost de 1936, poques setmanes després d'haver esclatat la Guerra Civil.

EN AQUESTA ZONA TAMBÉ HI PODEU TROBAR...

La **PB d'Arenys de Mar** i la **PB d'Arenys de Munt**, poblacions de la família de Cesc Fàbregas.

859	PENYA BARCELONISTA BLAUGRANA DE MONTGAT
32	PENYA BARÇA D'ARENYS DE MAR
33	PENYA BARCELONISTA ARENYS DE MUNT
34	PENYA BARCELONISTA D'ARGENTONA
41	PENYA SOLERA BARCELONISTA DE CALELLA
50	PENYA BARÇA LLAVANERES JOAQUIM PASSI
56	PENYA BARCELONISTA EL MASNOU-OCATA
69	PENYA BARCELONISTA PREMIÀ DE MAR
70	PENYA BARCELONISTA PINEDA DE MAR
83	PENYA BARCELONISTA SANT POL DE MAR
97	PENYA BARCELONISTA VILASSAR DE DALT
592	PENYA BARCELONISTA CANET DE MAR
628	PENYA BARCELONISTA DOSRIUS-CANYAMARS
869	PENYA BARCELONISTA DE CABRILS
909	PENYA BARCELONISTA DE CABRERA DE MAR
966	PENYA BARCELONISTA DE TORDERA
1609	PENYA BARCELONISTA JOSEP SUNYOL I GARRIGA DE PALAFOLLS
1880	PENYA BARCELONISTA L'AVI XAXU
58	PENYA BARCELONISTA DE MATARÓ
96	PENYA BARCELONISTA VILASSAR DE MAR
622	PENYA BARCELONISTA PREMIÀ DE DALT SANT JAUME
215	PENYA BARCELONISTA D'ÒRRIUS

T Xavier Catalán F Miguel Ruiz - FCB, Germán Parga - FCB i Víctor Salgado - FCB

Benvinguda a l'avió del Barça de Qatar Airways

Els jugadors del primer equip de futbol, juntament amb el president Josep Maria Bartomeu, el vicepresident de l'Àrea Estratègica Econòmica, Javier Faus, i el director general, Antoni Rossich, van donar la benvinguda a l'aeroport del Prat, al Boeing 777 dissenyat per mostrar l'associació entre el FC Barcelona i Qatar Airways. L'avió, que era la primera vegada que aterrava a la ciutat de Barcelona, incorpora els colors i l'escut del Barça a la seva part posterior, i duu imprès el lema *Un equip que uneix el món*.

Escollits per sorteig els nous compromissaris

El sorteig de socis compromissaris del FC Barcelona que tindran vot a les Assemblees Generals del Club per a les temporades 2014/15 i 2015/16 es va fer mitjançant un procés informàtic. Es van extreure un total de 8.060 números, dels quals els primers 4.030 que compleixin les condicions, segons l'Article 23.1f dels Estatuts del FC Barcelona, seran designats compromissaris a partir del pròxim 1 de juliol i fins al 30 de juny del 2016. L'acte va ser presidit pel vicepresident de l'Àrea Social, Jordi Cardoner, i pel secretari de la Junta Directiva, Antoni Freixa.

Homenatge a Juanín

El partit de la 29a jornada de la Lliga Asobal entre el Barça i el BM Osca va servir perquè els aficionats blaugrana poguessin homenatjar Juanín García, que després de 9 temporades i 27 títols guanyats, deixarà la disciplina blaugrana aquest estiu. Tres dies abans del partit, Juanín va anunciar en roda de premsa, envoltat dels seus companys, amb Xavi Pascual i el directiu Eduard Coll al seu costat, el seu comiat com a jugador blaugrana a final de temporada.

Maurice Lacroix, nou Patrocinador Principal del Club

El FC Barcelona va arribar a un acord amb Maurice Lacroix pel qual aquest fabricant de rellotges suïssos de prestigi es converteix en Patrocinador Oficial del Club durant els propers tres anys (a la imatge, el vicepresident Javier Faus i el director general de Maurice Lacroix, Marc Gläser). Fruit d'aquest acord, es dissenyaran rellotges exclusius i accessibles, que es podran trobar a les botigues del FC Barcelona i als punts de venda oficials de Maurice Lacroix.

'JOVES SOLIDARIS', EL NOU PROGRAMA DE LA FUNDACIÓ

La Fundació FC Barcelona amplia el seu quadre programàtic amb la incorporació del projecte *Joves Solidaris*, una iniciativa que estimula la capacitat dels joves per esforçar-se i treballar en equip amb l'objectiu d'oferir un projecte solidari a la seva comunitat més propera.

TROBADA INSTITUCIONAL AMB EL NOU PRESIDENT DE L'UNICEF

El president Josep M. Bartomeu es va entrevistar amb el nou president de l'Unicef a Espanya, Carmelo Angulo. Durant la trobada institucional es va aprofundir en els projectes de col·laboració que mantenen les dues entitats, fruit de l'aliança que aquesta temporada s'ha ampliat fins al 2016.

25È ANIVERSARI DEL CASAL DE L'AVI

Els integrants del Casal de l'Avi Barça van celebrar una festa a l'Auditori 1899 en el marc del 25è aniversari de la inauguració d'aquesta entitat. L'acte va comptar amb la presència del president Josep Maria Bartomeu i del vicepresident Jordi Cardoner i amb la visita sorpresa del cantant Joan Manuel Serrat.

Acord de patrocini amb Stanley Black & Decker

El FC Barcelona va arribar a un acord amb Stanley Black & Decker pel qual aquest proveïdor global d'eines es converteix en patrocinador oficial del Club. L'acord es plasmarà a través de les eines elèctriques, manuals i de seguretat de les marques del grup, com són STANLEY, BLACK+DECKER, DEWALT i FACOM. Aquesta col·laboració, que té vigència fins al juny del 2017, amb possibilitat d'ampliació a una temporada més, suposa una aliança estratègica amb l'objectiu de crear sinergies entre les dues marques en l'àmbit mundial.

Un Barça molt jove guanya la vuitena Copa Catalunya

El FC Barcelona va guanyar la Copa Catalunya per segon any consecutiu en una edició que es va disputar a l'estadi Montilivi de Girona. A les semifinals, el FC Barcelona, format per jugadors del Barça B, a més d'Isaac Cuenca, va derrotar el Girona per 3-2. A la final, l'equip blaugrana, amb un onze amb majoria de jugadors del Barça B i alguns del Juvenil A, va derrotar l'Espanyol, integrat per jugadors del seu filial, als penals després que els 90 minuts van acabar amb el 0-0 inicial. El porter Ortolà va aturar-ne tres i el juvenil Munir va marcar el definitiu.

Ens deixen Ribelles, Ariño i Lacueva

L'exjugador del FC Barcelona Enric Ribelles (a la foto) va morir als 80 anys. Ribelles va disputar 78 partits entre el 1955 i el 1961 i va guanyar dues Lligues (58/59 i 59/60), dues Copes (56/57 i 58/59) i dues Copes de Fires (55/58 i 58/60). Ferran Ariño, directiu del FC Barcelona sota la presidència d'Agustí Montal i Raimon Carrasco i candidat a la presidència del Club el 1978, va morir als 84 anys. L'exdirector general adjunt i exdirector general de la Fundació del Club Joan Lacueva va morir als 64 anys.

El Palau rendeix tribut a Torras, Fernandao i Igor

Després de la victòria davant ElPozo Múrcia en el primer partit de semifinals del play-off de Lliga de futbol sala, el Palau Blaugrana va homenatjar Jordi Torras, Fernandao i Igor, que deixaran el Club quan acabi la temporada. Es va projectar al videomarcador un musical amb els millors moments del pas dels tres jugadors pel FC Barcelona, se'ls va lliurar una samarreta de cadascun i Javier Bordas, directiu responsable de la secció de futbol sala, els va entregar un quadre commemoratiu.

EL MUSEU DEL BARÇA, EL MÉS VISITAT DE CATALUNYA

Un any més, el Museu del FC Barcelona es va convertir en el més visitat de Catalunya. El 2013 el Museu blaugrana va rebre un total de 1.506.022 visitants i va superar el Teatre-Museu Dalí de Figueres, amb 1.333.430, i, tot seguit, en tercer lloc, el Museu Picasso de Barcelona, amb 915.226 visitants.

NOU GUARDÓ PER AL PROJECTE 'BARÇA SENSE FUM'

El FC Barcelona va ser guardonat per l'Aecc-Catalunya Contra el Càncer de Barcelona per la seva vessant social assistencial vers la lluita contra el càncer i per la posada en marxa i l'èxit obtingut amb el projecte *Barça sense fum*. L'encarregat de recollir aquest premi va ser el directiu responsable dels Serveis Mèdics, Jordi Monés.

LEO MESSI, AMB NENS AFECTATS PEL TSUNAMI

Leo Messi va rebre al Camp Nou una trentena d'infants i joves que pertanyien a clubs de futbol de la província japonesa d'Iwate, una zona costanera que va ser de les més devastades pel terratrèmol i el tsunami que va afectar el nord d'aquest país al març del 2011.

Ple d'èxits al futbol formatiu

Una temporada més els equips inferiors del futbol formatiu del FC Barcelona van continuar amb els èxits de les darreres temporades. Els equips Juvenil A, Juvenil B, Cadet A, Cadet B, Infantil A, Infantil B, Aleví A (a la imatge), Aleví B, Aleví C, Aleví D, Benjamí A, Benjamí B, Benjamí C, Prebenjamí, Femení A, Femení Juvenil-Cadet, Femení Infantil-Aleví van guanyar els seus respectius campionats de Lliga. Aquests nombrosos guardons ratifiquen l'excel·lent feina que es fa des de fa molts anys a la Masia.

Joan Manuel Trayter, nou síndic dels socis

La Junta Directiva del FC Barcelona va acordar el nomenament de Joan Manuel Trayter, com a nou síndic dels socis, en substitució d'Agustí Bassols, que finalitzava el seu mandat. La Junta va agrair l'aportació de Bassols al llarg d'aquests darrers cinc anys. Joan Manuel Trayter Jiménez, que va ser president de la Comissió de Reforma dels Estatuts del Club (2010-2013) i vicepresident del Tribunal Català de l'Esport, és catedràtic de Dret Administratiu de la Universitat de Girona i doctor en Dret per la Universitat de Barcelona.

Homenatge a Navarro pel seu rècord de partits a l'Eurolliga

Juan Carlos Navarro va rebre l'homenatge del públic del Palau Blaugrana el dia que es va convertir en el jugador que més partits ha disputat a la història de l'Eurolliga. En la jornada 10 del Top 16, davant l'Olympiacos, el capità blaugrana va jugar el seu partit 253 a la màxima competició europea establint aquest nou rècord. Navarro va rebre un guardó de mans del jugador grec Papaloukas, que fins ara era qui tenia aquesta fita, i Joan Bladé, directiu responsable de la secció de bàsquet, li va lliurar una imatge commemorativa. En la Final Four, el Barça va acabar a la tercera posició, després de caure davant el R. Madrid a les semifinals i guanyar el CSKA en el partit per al tercer i quart lloc.

Halilovic signa contracte fins al 2019

El jugador Alen Halilovic (a la imatge amb el director esportiu Andoni Zubizarreta i el directiu responsable del Barça B i Juvenil A, Silvio Elías) va signar el seu contracte amb el FC Barcelona per a les properes cinc temporades. El jugador croat, nascut el juny de l'any 1996, iniciarà la seva trajectòria al Barça B.

El Barça de rugbi assoleix l'ascens a Divisió d'Honor

L'equip blaugrana tornarà a jugar a la màxima categoria del rugbi nacional després de superar el Sant Cugat a la final del play-off d'ascens. El partit, disputat a La Foixarda, va ser dominat inicialment pel Sant Cugat (6-14), però l'equip de Ricardo Martinena va tenir una brillant reacció i va acabar guanyant per 40-21.

PREMI A LA CAMPANYA 'SOM EL QUE MENGEM'

Aquesta campanya de la Fundació FC Barcelona va rebre el guardó 'Barcelona Mediterrània' atorgat per la Fundació Dieta Mediterrània. El jurat del premi va destacar de la campanya la seva "valuosa contribució en la difusió dels beneficis de la Dieta Mediterrània entre els més joves".

RICARD MUÑOZ AMPLIA EL SEU CONTRACTE FINS AL 2017

L'entrenador del primer equip d'hoquei patins blaugrana Ricard Muñoz va ampliar el seu contracte fins a la fi de la temporada 2016/17. Ricard Muñoz ha portat l'equip a guanyar tres títols: la Lliga Europea, l'OK Lliga i la Supercopa d'Espanya, tots tres en el transcurs d'aquesta temporada 2013/14.

ALBERT SOLER, DIR. DE RELACIONS INSTITUCIONALS ESPORTIVES

Amb l'objectiu de seguir professionalitzant les àrees estratègiques del Club, Albert Soler, secretari d'Estat per a l'Esport i president del Consell Superior d'Esports entre el 2008 i el 2011, es va incorporar com a director de Relacions Institucionals Esportives del FC Barcelona, càrrec de nova creació.

Un dia d'estiu al Camp Nou

El Club millora l'oferta d'oci i restauració a les instal·lacions del Camp Nou per als visitants amb activitats complementàries

Marc Parramon

Amb l'arribada de l'estiu, les instal·lacions del FC Barcelona a les Corts s'omplen de visitants amb ganes de gaudir de l'experiència Barça. La fi de la temporada esportiva permet afegir uns serveis complementaris al Tour Camp Nou Experience, quan la disponibilitat de l'Estadi ja no es veu afectada per la competició i les necessitats del primer equip.

El Club posa a l'abast de totes les persones que visiten el Camp Nou un seguit de nous espais que milloren l'oferta d'oci i restauració. Els visitants del Tour ja poden gaudir d'un nou recinte, el Camp Nou Lounge (1), que s'ubica sobre la primera graderia. En aquest espai exclusiu dintre del recorregut es poden contemplar les millors panoràmiques de l'Estadi i es pot degustar un assortit de tapes selectes.

La terrassa Estrella Damm (2) de l'esplanada ha ampliat el seu espai, renovant també la carta de pizzes, i s'incorporen altres opcions de restauració fresca i saludable, com ara fruites o *smoothies*.

Durant el recorregut del Tour també s'ha ampliat el servei de fotografia (3) perquè es puguin immortalitzar aquests records amb una nova i àmplia oferta.

La zona del Boulevard ha incrementat l'oferta de restauració amb la gelateria Ben & Jerry, la cafeteria Jamaica i els entrepans Fresh & Ready (4).

A més, les instal·lacions blaugrana tindran a partir del juliol un nou espai de restauració a la plaça de la Font de Canaletes, ubicada a l'accés 15, amb la inauguració d'una nova cafeteria on es podrà gaudir d'una àmplia carta d'amanides, hamburgueses i entrepans.

Experiències exclusives per a empreses

D'altra banda, les empreses que vulguin oferir una experiència exclusiva als seus clients o empleats disposen d'un seguit d'activitats ludicoesportives. L'activitat *You Play* (5) fa realitat el somni de milions d'aficionats de jugar un partit al Camp Nou i, amb els *Xuts a Porteria*, tindran l'oportunitat de marcar un gol al terreny de joc de l'Estadi o del Miniestadi.

L'oferta d'activitats per a empreses es complementa amb la Platea Camp Nou i els *Sopars a la gespa* (6), al mateix cor del Camp Nou. El terreny de joc de l'Estadi es transforma per acollir-hi recepcions i sopars de gala en un marc incomparable que sorprendrà els convidats que podran gaudir d'un esdeveniment inoblidable.

L'OFERTA GASTRONÒMICA DEL CAMP NOU LOUNGE

El Camp Nou Lounge està situat a l'interior de l'Estadi.

Fins a mitjans d'agost la primera graderia de tribuna de l'Estadi es converteix en el Camp Nou Lounge, un espai que permetrà gaudir d'una oferta gastronòmica de qualitat com mai abans s'ha fet: amb una panoràmica privilegiada de l'Estadi. Els que optin per aquesta nova oferta podran fer un descans pel recorregut del Tour Camp Nou Experience i, a més de gaudir de la tranquil·litat de la graderia del Camp Nou quan no hi ha activitat esportiva, podran escollir entre una selecta oferta de begudes i menjars. En aquest espai, a part de la cervesa Estrella Damm, es podran degustar diferents especialitats de cerveses com l'AK Damm (cervesa 100% de malt), Weiss Damm (cervesa de blat), Inedit (cervesa creada amb la col·laboració de Ferran Adrià i l'equip del Bulli) o Bock Damm (cervesa negra estil Munic), així com elaborades tapes fredes i calentes, postres i gelats. El Camp Nou Lounge ofereix un menú degustació amb maridatge que inclou cinc plats, dues postres i set tipus diferents de cerveses.

La ressonància magnètica

Per conèixer l'abast d'una lesió i pronosticar amb exactitud el període de convalescència d'un esportista, és molt útil la realització de proves complementàries com la ressonància magnètica

A l'esport són molt freqüents les lesions de caràcter muscular i articulars. Siguin greus o no s'han d'estudiar i tractar perquè a la llarga no es produeixin recaigudes que en el cas dels esportistes d'elit poden afectar la seva participació a les competicions que estiguin en joc. Per a un bon diagnòstic d'aquestes lesions, la radiologia esdevé el millor recurs gràcies a algunes proves com la radiografia, l'ecografia i la que tractem a continuació, la ressonància magnètica. Aquesta prova és especialment efectiva per observar alteracions en els teixits després d'una lesió, ja que proporciona imatges bidimensionals de gran qualitat de lligaments, tendons, meniscs, cartílags i ossos. Els avenços tècnics en els darrers anys han permès una millora notable en la resolució de les imatges que s'obtenen i ha suposat un gran progrés en el diagnòstic de lesions musculars.

S'UTILITZEN APARELLS MOLT SOFISTICATS I CALEN RADIÒLEGS EXPERTS

Per realitzar una ressonància magnètica (RM), el pacient se situa sobre una taula d'exploració que es desplaça dins d'una màquina de diagnòstic en forma de túnel que aplica ones electromagnètiques sobre la part del cos que es vol estudiar i les envia a un ordinador que les processa i les converteix en imatges. En alguns casos, pot ser necessària l'administració d'un líquid de contrast que ressalta els teixits estudiats i facilita la interpretació de les imatges. Tot i així, és una prova molt segura perquè el camp magnètic que es fa servir no té cap efecte perjudicial per a l'organisme.

Aquest tipus de prova radiològica és molt comuna en les lesions esportives de genoll, principalment en les de menisc i lligaments, i en les lesions d'espatlla per a casos de tendinitis, bursitis o síndrome subacromial. També és molt utilitzada en el maluc, el colze i el canell, ja que la ressonància magnètica permet visualitzar lesions petites en articulacions i lligaments, alhora que permet descobrir lesions musculars mínimes. En les estrebades musculars aquesta tècnica també és molt útil. Aquests tipus de lesions es produeixen durant gestos explosius, realitzats a altes velocitats i relacionats amb els canvis de ritme, i són freqüents en gairebé tots els esports i també estan en relació amb l'exigència inherent a l'alta competició. Els símptomes que les acompanyen són variables i el retard diagnòstic pot fer empitjorar el pronòstic. La ressonància magnètica permet veure la lesió muscular i l'edema que s'hi associa produït per la lesió. D'aquesta manera es pot establir amb més exactitud el tipus de tractament i el període de convalescència de l'esportista.

ÉS UNA PROVA MOLT SEGURA I SENSE RISCOS PER A LA PERSONA A QUI SE LI PRACTICA

La ressonància magnètica s'ha convertit en una de les proves més utilitzades pels radiòlegs en el terreny esportiu, ja que permet saber amb exactitud el tipus de lesió, de manera que agilitza la posada en marxa d'un tractament adequat per a l'esportista.

Coordinació **Francesc Orenes i Teresa Martínez**
Assessor **Dr. Lluís Til i Dr. Franchek Drobnic (Serveis Mèdics FCB)**

LA PREVENCIÓ

Ressonància magnètica de control
Les lesions que pateixen els esportistes són monitoritzades des de diversos punts de vista durant el tractament. Les sensacions dels lesionats i dels terapeutes són molt importants però també la monitorització de com es van assimilant els esforços a què se sotmet l'esportista. Per avaluar la recuperació funcional s'utilitzen tests físics diversos, però aquesta recuperació cal que s'assenti sobre un guariment anatòmic dels teixits lesionats. Per a aquesta avaluació són especialment útils les tècniques de diagnòstic per la imatge, entre les quals destaca la ressonància magnètica.

Aparell per a ressonàncies magnètiques de l'Hospital de Barcelona.

QATAR AIRWAYS القطرية
FCBARCELONA
GLOBAL MAIN PARTNER
QATAR AIRWAYS
QATAR AIRWAYS القطرية
World's 5-Star airline

Celebracions de les noces d'argent

El Club començava a fer història, perquè una trajectòria de 25 anys no era poca cosa, i en marcava ben clarament la consolidació

Preparació de l'espai d'honor per als actes commemoratius de les noces d'argent.

1899 NOCES D'ARGENT DEL F. C. BARCELONA 1924

III Challenge Pere Prat

Festival Internacional d'Atletisme

TARDA

Real Unión Club de Irún

Campió d'Espanya

CONTRA

F. C. Barcelona

Campió de Catalunya

Àpat de Germanor

Funció de Gala

Anunci dels actes de les noces d'argent que es va inserir a la premsa, reproduït de la revista *Stadium*.

Carles Santacana

Els 25 anys del Club van escaure en un moment en què l'Entitat havia certificat definitivament la seva majoria d'edat. Només feia dos anys que s'havia inaugurat l'estadi de Les Corts, la xifra d'associats s'havia multiplicat en poc temps i es vivia un clima d'eufòria pels resultats esportius. La conseqüència lògica va ser que la celebració fos tan lluïda com fos possible, amb actes socials i esportius concentrats en dues denses jornades el 7 i 8 de desembre del 1924.

El començament no podia ser més emotiu i simbòlic. Una comissió de sòcies va voler regalar una bandera al Club. Raquel Grau, en nom del grup de sòcies, va fer un discurs en què oferia la bandera perquè presidís els actes de l'aniversari, expressant el desig "que aquesta senyera, mantinguda sense màcula, sigui la que, com nova Estrella d'Orient, guiï i dugui en tots els seus actes el nostre Club a les victòries més ressonants". En el mateix to èpic Gamper donava les gràcies dient que "aquesta bandera marcarà fites noves i el vent la bressolarà amb gaies cançons de victòria".

Esportivament, les noces d'or tenien dos plats forts: l'atletisme i el futbol. Pel que fa a l'atletisme es van programar dues matinals. Una la III edició de la Challenge Pere Prat, que es disputava en honor del gran atleta blaugrana i que va recórrer els carrers de Barcelona. La novetat d'aquest tipus de cursa

causava sensació. Tot i que hi van competir tot just cent atletes el cronista afirmava que "resulta difícil mostrar al lector todo el apasionamiento que suscita durante los breves minutos de la prueba, el ir y venir de autos, motos y ciclos, (...) los gritos estentóreos de los suporteurs, el tremendo desasosiego de los menagers". Speroni va guanyar però Miquel Palau -del FCB- va assolir la segona posició.

La segona matinal consistia en un festival atlètic internacional, al mateix camp de Les Corts, davant d'un nombrós públic i, sobretot, amb un cartell de molt nivell. Per a un esport amateur era difícil comptar amb la participació d'atletes de renom, però el Club va aconseguir-ho fent venir atletes estrangers que van competir en un programa molt complet. La classificació la van dominar francesos i belgues, i a més es va batre algun rècord espanyol.

F Arxiu Família Gamper

Lliurament per part d'un grup de sòcies de la bandera al Club, en presència del president Gamper.

F Gaspar Claret (*La Jornada Deportiva*)

Arribada de l'olímpic René Mourlon a la cursa de 200 metres.

F Bayosa (*Stadium*)

Primers metres de la Challenge Pere Prat, amb els corredors que es col·locaven al capdavant.

El futbol va monopolitzar les tardes de les dues jornades. Es va convidar el vigent campió d'Espanya, el Reial Unió Club d'Irun, amb el qual es van programar tots dos partits. El primer el va guanyar el Barça per 1-0, i el segon el va perdre 2-3. Més enllà del desenvolupament dels partits i els resultats, la celebració dels dos enfrontaments estava plena de petits detalls que volien fer-los especials. L'Athletic Club va cedir el gran davanter Carmelo perquè jugués els dos partits vestit de blaugrana. I els àrbitres van ser Antonio de Cárcer, president del Col·legi d'Àrbitres, acompanyat com a liniers per Pedro Parages, president del Reial Madrid, i Elerduy, de la federació biscaïna.

Tot plegat, uns actes importants i lluïts que van culminar amb un sopar i una vetllada artística al Tívoli amb Emili Sagi Barba i Emili Vendrell, entre altres. L'aniversari, doncs, confirmava el Barça com un club poliesportiu i un referent ciutadà.

F *La Jornada Deportiva*

El porter blaugrana Platko rebutja a còrner un xut del Reial Unió d'Irun.

SUMMER TIME'14

VIU L'ESTIU AMB LA NOVA COL·LECCIÓ DEL BARÇA

2.

3.

4.

5.

6.

7.

DESCOMPTES PER ALS SOCIS

-5 %

MEGASTORE CAMP NOU I XARXA DE BOTIGUES OFICIALS

-10 %

PER BOTIGA ONLINE OFICIAL: NIKE.COM/FCB

1. XANCLETES NEN 17,90 €
2. TOVALLOLA 28,50 €
3. BIQUINI NENA 19,50 €
4. SAMARRETA DE BANY NEN 14,90 €
5. TOVALLOLA 28,50 €
6. SAMARRETA DONA 24,50 €
7. SAMARRETA DONA 24,50 €
8. XANCLETES ADULT 19,50 €
   DISPONIBLES PER A NEN 17,90 €

PREU DE VENDA RECOMANAT

8.

Una samarreta 'feta per guanyar'

Nike i FC Barcelona ja han presentat la primera equipació per a la temporada 2014/15, amb elements estètics i clàssics

F Nike

Les franges blaugrana són més amples i tenen uns tons vermells i blaus més foscos.

F Miguel Ruiz - FCB

Piqué ja ha vist de primera mà com és la samarreta que defensarà la temporada vinent.

La principal novetat de la primera equipació és que la senyera es troba a la part davantera del coll.

Robert Güell

Nova temporada, nova samarreta. Els diversos equips del FC Barcelona ja planegen un nou curs 2014/15 amb els reptes més il·lusionants, amb uns objectius que intentaran aconseguir defensant l'escut del Barça i sota la samarreta blaugrana, renovada en aquesta ocasió amb una estètica vistosa i clàssica. Els socis i aficionats del FC Barcelona ja poden comprar la nova samarreta dels seus ídols a l'FCBotiga Megastore del Camp Nou, a la resta de botigues oficials del Club i a través d'Internet.

El nou disseny presenta les característiques franges blaugrana que identifiquen el Barça. En aquesta edició, però, són més vistoses, amples i amb uns tons vermells i blaus més foscos. La primera equipació del FC Barcelona és un valor del Club, on les franges i els colors blaugrana són sagrats. Amb el nou disseny i un escut renovat i més espectacular, aquesta identitat es fa encara més autèntica. Un altre element innovador és que, per primera vegada, la senyera abandona la zona posterior del coll i apareix a la part davantera de la samarreta, a la tapeta oberta del coll de pic. La bandera catalana és ara més visible. A la part posterior del coll hi figura inscrita, amb color groc, la paraula *Barça*. Els nous pantalons mantenen el color blau i tenen una fina franja vermella als laterals, mentre que les mitges disposen d'una banda vermella a la part superior i una àmplia franja del mateix color a la part posterior.

A part dels elements decoratius, la samarreta blaugrana, sota el lema *feta per guanyar*, es caracteritza per presentar les últimes novetats en rendiment. L'objectiu és que sigui més còmoda per als jugadors. Amb la tecnologia Dri-Fit s'absorbeix la suor del cos, mentre que els orificis de ventilació i els panells de malla fan que augmenti la circulació d'aire al cos, amb la qual cosa es millora la comoditat i el rendiment dels esportistes.

www.nike.com/fcb
10% de descompte per als socis

També pots fer les compres d'una manera fàcil sense moure't de casa a través del lloc web de la botiga

Megastore Camp Nou i xarxa de botigues oficials
5% de descompte per als socis

El monument a Rafael Casanova, amb l'ofrena floral en forma d'escut del FC Barcelona. Des del 1913 la commemoració de l'Onze de Setembre del 1714 havia esdevingut oficial gràcies a la participació de l'Ajuntament de Barcelona, però l'any 1919 encara era inversemblant que un club esportiu com el Barça celebrés la Diada Nacional de Catalunya.

F Arxiu FCB

1919: El FC Barcelona amb Catalunya

L'Onze de Setembre del 1919 va ser la primera vegada que el Barça va dipositar una ofrena floral al monument a Rafael Casanova

Manel Tomàs

Fundat l'any 1899 per Joan Gamper i una colla d'amics que només volien jugar a futbol, el FC Barcelona va ser en els seus orígens un club exclusivament futbolístic, sense cap orientació extraesportiva. Tanmateix, l'any 1908 es va produir un punt d'inflexió, quan l'Entitat va començar a empatitzar amb les idees del catalanisme de l'època, majoritàriament moderat i possibilista. Aquesta primera plasmació del *més que un club* es va accentuar pels volts del 1916 (any de l'adopció del català com a idioma oficial de l'Entitat) quan la trajectòria del Barça es va vincular de manera desacomplexada al moviment favorable a l'autonomia de Catalunya. Paral·lelament a aquest canvi d'orientació, el Club va entrar en una dinàmica d'expansió que ben aviat el va dur a ser la primera entitat esportiva del Principat i un dels seus símbols significatius a l'estranger.

Va ser l'11 de novembre del 1918 quan el FC Barcelona va donar públic suport a la iniciativa de la Mancomunitat i dels ajuntaments controlats per la Lliga Regionalista de Catalunya d'impulsar una campanya a favor de l'autonomia catalana. Com va publicar *La Veu de Catalunya* el 25 de novembre del 1918 en un ja famós article, amb aquesta adhesió el FC Barcelona va passar de ser *un* club de Catalunya a ser *el* club de Catalunya. Aleshores el president blaugrana era Joan Gamper.

EL BARÇA ENCETAVA ALESHORES LA SEVA EDAT D'OR FUTBOLÍSTICA

El procés d'identificació del Barça amb la reivindicació catalanista ja era imparable. El 26 de juny del 1919 va prendre possessió una junta directiva, encapçalada per Ricard Graells, i pocs mesos després el Barça va commemorar per primera vegada a la seva història la Diada Nacional de Catalunya, tot dipositant una ofrena floral en el monument a Rafael Casanova, un acte insòlit en aquella època per a una entitat futbolística. De fet, aquell Onze de Setembre del 1919 el Barça va ser l'únic club esportiu català, llevat del Club Muntanyenc, que va celebrar la Diada, un ritual aleshores relativament recent, ja que les primeres ofrenes florals al monument de Rafael Casanova es remuntaven a l'any 1894.

El president Ricard Graells amb la seva junta directiva la temporada 1919/20, una de les més glorioses de la història.

Ricard Graells fent el xut inicial en un partit d'entrenament del Barça al camp de Les Corts a la dècada dels anys vint.

Aquell setembre del 1919 el Barça, que ja comptava amb 2.973 socis, estava encetant la seva primera edat d'or, amb un llegendari equip titular format per cracs com Zamora, Coma, Galícia, Torralba, Sancho, Samitier, Vinyals, Sesúmaga, Martínez, Alcántara i Plaza. Sota la direcció de l'entrenador anglès Jack Greenwell, aquella temporada es va fer doblet en conquerir el Campionat de Catalunya i el Campionat d'Espanya. Era el primer any al Barça de Pep Samitier, el mític Home Llagosta...

L'ambient d'eufòria esportiva estava barrejat amb una sensibilització patriòtica que s'havia radicalitzat. Això va quedar palès a l'assemblea de socis del 27 de juny del 1920, el dia que Ricard Graells va deixar la presidència del Club. La memòria que es va llegir en el transcurs de l'assemblea va acabar amb aquesta significativa declaració de principis: "Som del FC Barcelona perquè som de Catalunya. Fem esport perquè fem pàtria". Aleshores un dels quarts equips del Barça es deia *Separatistes*.

L'ENIGMA ANTERIOR

Quan va celebrar el FC Barcelona per primera vegada la Diada Nacional de Catalunya?

LA PISTA

Feia tres anys que el català era l'idioma oficial del Club.

LA SOLUCIÓ

Onze de Setembre de 1919

NOM DEL GUANYADOR

Jerome Champagne, Soci núm. 123634

Rebrà una samarreta signada pel seu jugador preferit.

EL NOU ENIGMA

Quan va ser l'única vegada que es va fer un partit d'homenatge i comiat a tres jugadors barcelonistes a la vegada?

LA PISTA

Tots tres pertanyien a un onze mític del Barça.

La resposta s'ha d'enviar, fent constar el nom i el número de soci, a:

Correu: REVISTA BARÇA. Av. d'Arístides Maillol, s/n, 08028 Barcelona
Adreça electrònica: revista@fcbarcelona.cat
Coordinació: Centre de Documentació i Estudis del FC Barcelona

Algú en sap més que tu?

FCB Trivia Fans és un joc de preguntes per a dispositius mòbils amb el qual podràs competir per conèixer el teu nivell sobre la història, les llegendes i les curiositats del Barça

Roger Bogunyà

S'ha acabat l'espera. Ja pots lluir tots els teus coneixements sobre el FC Barcelona i demostrar que ets qui més en sap gràcies a l'aplicació *FCB Trivia Fans*, fruit de l'acord de llicència digital entre el FC Barcelona i Etermax, l'empresa desenvolupadora d'aquesta app i d'altres amb renom com *Apalabrados* o *Preguntados*.

FCB Trivia Fans és una aplicació gratuïta per a dispositius amb sistemes operatius iOS, Android i Facebook amb què podràs posar a prova els teus coneixements sobre el Club i podràs competir amb els teus amics o amb altres participants d'arreu del món. Presentada oficialment el 26 de març, l'aplicació, amb una interfície alegre i intuïtiva, està disponible en català, castellà i anglès i té fins a sis categories de preguntes estructurades en els apartats següents: Història, Jugadors, Entrenadors, Trofeus, Curiositats i Partits, àrees que són escollides a l'atzar en fer girar una ruleta. Els usuaris poden escollir sis jugadors de la plantilla del primer equip i cadascun d'ells poden representar una categoria de preguntes.

"Des del FC Barcelona, igual que fem en el terreny de joc, apostem per l'excel·lència en el sector del negoci digital. Per aquest motiu vam anar a buscar el millor *partner* per desenvolupar un joc que arribés a tots els fans del Barça i vam apostar per tirar endavant aquest projecte amb Etermax", declarava Dídac Lee, directiu de l'Àrea Mèdia i Comunicació. Per la seva banda, Máximo Cavazzani, director general de l'empresa desenvolupadora, assegurava que "Etermax es preocupa perquè els seus productes siguin els millors".

En aquest primer mes el joc ha captivat més de 300.000 usuaris. A banda de l'estat espanyol, l'aplicació ha tingut un gran impacte a Sud-amèrica i l'Aràbia Saudita. A més, els usuaris poden suggerir noves preguntes i convidar altres persones a formar part de la comunitat FCB Trivia Fans.

100%
INGREDIENTS
NATURALS
1876
Estrella Damm
CERVESA MEDITERRÀNIA
DE MALTA, ARRÒS I LLÚPOL
Estrella Damm en recomana el consum responsable. 5,4°